

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang
6. februar 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 038/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 038/02	Sag C-127/15: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. december 2016 — Verein für Konsumenteninformation mod INKO, Inkasso GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2008/48/EF — forbrugerbeskyttelse — forbrugerkredit — artikel 2, stk. 2, litra j) — aftaler om en ny afdragsordning — gratis henstand med betalingen — artikel 3, litra f) — kreditformidlere — inkassoselskaber, som handler på vegne af kreditgivere)	2
2017/C 038/03	Sag C-208/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. december 2016 — Stock '94 Szolgáltató Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — integreret samarbejde — ydelse af en finansiering og levering af omsætningsaktiver, der er nødvendige til landbrugsproduktionen — en enkelt sammensat ydelse — særskilte og uafhængige ydelser — sekundær ydelse og hovedydelse)	3

2017/C 038/04	Sag C-453/15: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. december 2016 — straffesag mod A og B (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 56 — leveringsstedet for ydelser — begrebet »andre lignende rettigheder« — overdragelse af kvoter for drivhusgasemissioner)	3
2017/C 038/05	Forenede sager C-532/15 og C-538/15: Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. december 2016 — Eurosanamientos SL, Entidad Urbanística Conservación Parque Tecnológico de reciclado López Soriano og UTE PTR Acciona Infraestructuras SA mod ArcelorMittal Zaragoza, SA (C-532/15), Francesc de Bolós Pi mod Urbaser SA (C-538/15) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Zaragoza, Juzgado de Primera Instancia de Olot — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — tjenesteydelser leveret af procesfuldmægtige — takst — domstole — ingen mulighed for fravigelse)	4
2017/C 038/06	Sag C-553/15: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 8. oktober 2016 — Undis Servizi Srl mod Comune di Sulmona (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige tjenesteydelseskontrakter — tildeling af kontrakten uden indledning af en offentlig udbudsprocedure — såkaldt »in house«-tildeling — betingelser — tilsvarende kontrol — gennemførelse af hovedparten af virksomheden — tilslagsmodtagende selskab med offentlig kapital, der ejes af flere regionale myndigheder — virksomhed, der ligeledes udøves til fordel for ikke-tilknyttede regionale myndigheder — aktivitet, der er pålagt af en ikke-tilknyttet offentlig myndighed)	5
2017/C 038/07	Sag C-600/15: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 8. december 2016 — Staatssecretaris van Financiën mod Lemnis Lighting BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (»Præjudiciel forelæggelse — forordning (EØF) nr. 2658/87 — toldunion og fælles toldtarif — tarifering — kombineret nomenklatur — position 8539, 8541, 8543, 8548 og 9405 — lamper med lysemitterende dioder (LED))	5
2017/C 038/08	Sag C-686/15: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 7. december 2016 — Vodoopskrba i odvodnja d.o. o. mod Željka Klafurić (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Općinski sud u Velikoj Gorici — Kroatien) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 2000/60/EF — ramme for Den Europæiske Unions vandpolitiske foranstaltninger — dækning af omkostninger ved forsyningspligtigheder — beregning af det beløb, som forbrugeren skal betale — variabel del, der er knyttet til det faktiske forbrug, og fast del, der er uafhængig af denne mængde)	6
2017/C 038/09	Sag C-535/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Specializat Mureş (Rumænien) den 21. oktober 2016 — Michael Tibor Bachman mod FAER IFN SA	7
2017/C 038/10	Sag C-550/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag (Nederlandene) den 31. oktober 2016 — A og S mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	7
2017/C 038/11	Sag C-556/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 3. november 2016 — Lutz GmbH mod Hauptzollamt Hannover	8
2017/C 038/12	Sag C-571/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 14. november 2016 — Nikolay Kantarev mod Balgarska narodna banka	9
2017/C 038/13	Sag C-583/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour d'appel de Versailles (Frankrig) den 17. november 2016 — Green Yellow Canet en Roussillon SNC mod Enedis, SA	10
2017/C 038/14	Sag C-584/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour d'appel de Versailles (Frankrig) den 17. november 2016 — Green Yellow Hyères Sup SNC mod Enedis, SA	11

2017/C 038/15	Sag C-589/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Østrig) den 21. november 2016 — Mario Alexander Filippi m.fl.	11
2017/C 038/16	Sag C-592/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour d'appel de Mons (Belgien) den 23. november 2016 — Cabinet d'Orthopédie Stainier SPRL mod État belge	12
2017/C 038/17	Sag C-612/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Forenede Kongerige) den 28. november 2016 — C & J Clark International Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	13
2017/C 038/18	Sag C-618/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upper Tribunal (Forenede Kongerige) den 29. november 2016 — Rafał Prefeta mod Secretary of State for Work and Pensions	14
2017/C 038/19	Sag C-619/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Tyskland) den 29. november 2016 — Sebastian W. Kreuziger mod Land Berlin	15
2017/C 038/20	Sag C-620/16: Sag anlagt den 29. november 2016 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland	15
2017/C 038/21	Sag C-622/16 P: Appel iværksat den 25. november 2016 af Scuola Elementare Maria Montessori Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-220/13, Scuola Elementare Maria Montessori Srl mod Kommissionen	16
2017/C 038/22	Sag C-623/16 P: Appel iværksat den 25. november 2016 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-220/13, Scuola Elementare Maria Montessori mod Kommissionen	17
2017/C 038/23	Sag C-624/16 P: Appel iværksat den 25. november 2016 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-219/13, Ferracci mod Kommissionen	17
2017/C 038/24	Sag C-638/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgien) den 12. december 2016 — X, X mod État Belge	18
2017/C 038/25	Sag C-640/16 P: Appel iværksat den 9. december 2016 af Greenpeace Energy eG til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. september 2016 i sag T-382/15, Greenpeace Energy eG mod Europa-Kommissionen	19
2017/C 038/26	Sag C-659/16: Sag anlagt den 20. december 2016 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union	20

Retten

2017/C 038/27	Sag T-199/04 RENV: Rettens dom af 15. december 2016 — Gul Ahmed Textile Mills mod Rådet (Dumping — import af sengelinned af bomuld med oprindelse i Pakistan — søgsmålsinteresse — indledning af undersøgelsen — beregnet normalværdi — åbenbart urigtigt skøn — ret til forsvar — begrundelsespligt — ret til at blive hørt i forbindelse med en høring — sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen — fritagelse for importtold — justering — skade — årsagsforbindelse — WTO-lovgivning)	21
2017/C 038/28	Sag T-169/08 RENV: Rettens dom af 15. december 2016 — DEI mod Kommissionen (Konkurrence — misbrug af dominerende stilling — det græske marked for levering af brunkul og det græske engrosmarked for elektricitet — beslutning, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 86, stk. 1, EF sammenholdt med artikel 82 EF — tildeling eller opretholdelse af rettighederne til udnyttelse af offentlige brunkulslejligheder til en offentlig virksomhed — afgrænsning af de relevante markeder — ulige muligheder — begrundelsespligt — berettiget forventning — magtfordrejning — proportionalitet)	21

2017/C 038/29	Sag T-421/09 RENV: Rettens dom af 15. december 2016 — DEI mod Kommissionen (Konkurrence — misbrug af dominerende stilling — det græske marked for levering af brunkul og det græske engrosmarked for elektricitet — en beslutning om indførelse af specifikke tiltag for at afhjælpe de konkurrencebegrænsende virkninger af en overtrædelse af artikel 86, stk. 1, EF sammenholdt med artikel 82 EF — artikel 86, stk. 3, EF — begrundelsespligt — proportionalitet — aftalefrihed)	22
2017/C 038/30	Sag T-112/13: Rettens dom af 15. december 2016 — Mondelez UK Holdings & Services mod EUIPO — Société des produits Nestlé (formen af en plade chokolade) (EU-varemærker — ugyldighedssag — tredimensionalt varemærke — formen af en plade chokolade — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — fornødent særpræg opnået ved brug — artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 52, stk. 1 og 2, i forordning nr. 207/2009)	23
2017/C 038/31	Sag T-177/13: Rettens dom af 15. december 2016 — TestBioTech m.fl. mod Kommissionen (Miljø — genetisk modificerede produkter — genetisk modificeret MON 87701 x MON 89788-sojabønne — anmodning om intern gennemgang af afgørelse om tilladelse til markedsføringen afslået — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)	24
2017/C 038/32	Sag T-466/14: Rettens dom af 15. december 2016 — Spanien mod Kommissionen (Toldunion — indførel af varer på basis af tun fra El Salvador — efteropkrævning af importafgifter — anmodning om undladelse af opkrævning af importafgifter — artikel 220, stk. 2, litra b), og artikel 236 i forordning (EØF) nr. 2913/92 — retten til en god forvaltning i henhold til artikel 872a i forordning (EØF) nr. 2454/93 — fejl fra de kompetente myndigheder, som ikke med rimelighed kunne opdares)	24
2017/C 038/33	Sag T-548/14: Rettens dom af 15. december 2016 — Spanien mod Kommissionen (Toldunion — indførel af varer på basis af tun fra Ecuador — efteropkrævning af importafgifter — anmodning om undladelse af opkrævning af importafgifter — artikel 220, stk. 2, litra b), og artikel 236 i forordning (EØF) nr. 2913/92 — meddelelse til importørerne offentliggjort i Tidende — god tro — anmodning om fritagelse for importafgifter — artikel 239 i forordning (EØF) nr. 2913/92)	25
2017/C 038/34	Sag T-758/14: Rettens dom af 15. december 2016 — Infineon Technologies mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — smart card chips — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — udvekslinger af følsomme forretningsoplysninger — ret til forsvar — overtrædelse på grund af formålet — bevis — forældelse — samlet og vedvarende overtrædelse — retningslinjerne af 2006 for beregning af bøder — værdien af afsætningen)	26
2017/C 038/35	Sag T-762/14: Rettens dom af 15. december 2016 — Philips og Philips France mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — smart card chips — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — udvekslinger af følsomme forretningsoplysninger — overtrædelse på grund af formålet — samlet og vedvarende overtrædelse — princippet om god forvaltningsskik — pligt til at udvise omhu — bevis — 2006-samarbejdsmeddelelsen — forligsmeddelelsen — forældelse — retningslinjerne af 2006 for beregning af bøder — værdien af afsætningen)	26
2017/C 038/36	Sag T-808/14: Rettens dom af 15. december 2016 — Spanien mod Kommissionen (Statsstøtte — digital-tv — støtte til implementering af jordbaseret digital-tv i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder i Castilla-La Mancha — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked — begrebet virksomhed — økonomisk aktivitet — fordel — tjenesteydelse af almen økonomisk interesse — konkurrenceforvridning — artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF — pligt til at udvise omhu — rimelig frist — retssikkerhed — ligebehandling — proportionalitet — subsidiaritet — retten til oplysninger)	27

2017/C 038/37	Forenede sager T-37/15 og T-38/15: Rettens dom af 15. december 2016 — Abertis Telecom Terrestre og Telecom Castilla-La Mancha mod Kommissionen (Statsstøtte — digital-tv — støtte til implementering af jordbaseret digital-tv i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder i Castilla-La Mancha — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked — begrebet virksomhed — økonomisk aktivitet — fordel — tjenesteydelse af almen økonomisk interesse — konkurrenceforvriddning — artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF — ny støtte)	28
2017/C 038/38	Sag T-212/15: Rettens dom af 15. december 2016 — Aldi mod EUIPO — Miquel Alimentació Grup (Gourmet) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Gourmet — ældre nationale ord- og figurmærker GOURMET og Gourmet — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	28
2017/C 038/39	Sag T-227/15: Rettens dom af 15. december 2016 — Redpur mod EUIPO — Redwell Manufaktur (Redpur) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Redpur — det ældre EU-figurmærke redwell INFRAROT HEIZUNGEN — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	29
2017/C 038/40	Sag T-330/15: Rettens dom af 15. december 2016 — Keil mod EUIPO — NaturaFit Diätetische Lebensmittelproduktion (BasenCitate) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket BasenCitate — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	30
2017/C 038/41	Sag T-366/15: Rettens dom af 14. december 2016 — Todorova Androva mod Rådet m.fl. (Appel — personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2011 — ikke opførelse på listen over forfremmelsesværdige tjenestemænd — frifindelse af sagsøgte i første instans — vedtægtens artikel 45 — § 4 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — ligebehandling — begrundelsespligt — bevisbyrde — undersøgelsespligt, som påhviler den domstol, der realitetsbehandler sagen — ulovlighedsindsigelse — regel om overensstemmelse mellem klagen og det søgsmål, der anlægges ved Unionens retsinstanter)	30
2017/C 038/42	Sag T-391/15: Rettens dom af 15. december 2016 — Aldi mod EUIPO — Cantina Tollo (ALDIANO) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket ALDIANO — ældre EU-ordmærke ALDI — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — regel 22, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2868/95)	31
2017/C 038/43	Sag T-529/15: Rettens dom af 15. december 2016 — Intesa Sanpaolo mod EUIPO (START UP INITIATIVE) (EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket START UP INITIATIVE — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)	32
2017/C 038/44	Forenede sager T-678/15 og T-679/15: Rettens dom af 15. december 2016 — Novartis mod EUIPO (Gengivelse af en grå bue og gengivelse af en grøn bue) (EU-varemærker — ansøgninger om EU-figurmærker, der gengiver henholdsvis en grå bue og en grøn bue — absolut registreringshindring — fornødent særpræg — tegnets enkelhed — Artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	32

2017/C 038/45	Sag T-716/15: Rettens dom af 9. november 2016 — Gallardo Blanco mod EUIPO — Expasa Agricultura y Ganadería (gengivelse af et bidsel i H-form) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket, der består af gengivelsen af et bidsel i H-form — ældre EU- og spansk figurmærke — relativ registreringshindring — reel brug af de ældre varemærker — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009)	33
2017/C 038/46	Sag T-826/16 R: Kendelse afsagt af Rettens vicepræsident den 16. december 2016 — Casanovas Bernad mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — personalesag — kontraktansatte — opsigelse af en tidsubegrænset kontrakt — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	33
2017/C 038/47	Sag T-746/16: Sag anlagt den 28. oktober 2016 — Andreassons Åkeri m.fl. mod Kommissionen . . .	34
2017/C 038/48	Sag T-778/16: Sag anlagt den 9. november 2016 — Irland mod Kommissionen	35
2017/C 038/49	Sag T-834/16: Sag anlagt den 29. november 2016 — QC mod Det Europæiske Råd	36
2017/C 038/50	Sag T-837/16: Sag anlagt den 28. november 2016 — Sverige mod Kommissionen	37
2017/C 038/51	Sag T-838/16: Sag anlagt den 30. november 2016 — BP mod FRA	38
2017/C 038/52	Sag T-842/16: Sag anlagt den 30. november 2016 — Repower mod EUIPO — repowermap (REPOWER)	39
2017/C 038/53	Sag T-843/16: Sag anlagt den 29. november 2016 — dm drogerie markt mod EUIPO — Digital Print Group O. Schimek (Foto Paradies)	40
2017/C 038/54	Sag T-844/16: Sag anlagt den 29. november 2016 — Alpirsbacher Klosterbräu Glauner mod EUIPO (Klosterstoff)	41
2017/C 038/55	Sag T-848/16: Sag anlagt den 1. december 2016 — Deichmann mod EUIPO — Vans (V)	41
2017/C 038/56	Sag T-849/16: Sag anlagt den 4. december 2016 — PGNiG Supply & Trading mod Kommissionen . .	42
2017/C 038/57	Sag T-850/16: Sag anlagt den 30. november 2016 — QE mod Eurojust	43
2017/C 038/58	Sag T-854/16: Sag anlagt den 5. december 2016 — Barata mod Parlamentet	44
2017/C 038/59	Sag T-857/16: Sag anlagt den 5. december 2016 — Erdinger Weißbräu Werner Brombach mod EUIPO (Formen på et stort glas)	45
2017/C 038/60	Sag T-859/16: Sag anlagt den 7. december 2016 — Damm mod EUIPO — Schlossbrauerei Au-Hallertau Willibald Beck Freiherr von Peccoz (EISKELLER)	46
2017/C 038/61	Sag T-860/16: Sag anlagt den 6. december 2016 — Wirecard mod EUIPO (mycard2go)	46
2017/C 038/62	Sag T-861/16: Sag anlagt den 7. december 2016 — C & J Clark International mod Kommissionen . .	47
2017/C 038/63	Sag T-862/16: Sag anlagt den 7. december 2016 — fritz-kulturgüter mod EUIPO — Sumol + Compal Marcas (fritz-wasser)	48
2017/C 038/64	Sag T-863/16: Sag anlagt den 5. december 2016 — Le Pen mod Parlamentet	48
2017/C 038/65	Sag T-869/16: Sag anlagt den 7. december 2016 — Wenger mod EUIPO — Swissegear (SWISSGEAR)	50

2017/C 038/66	Sag T-873/16: Sag anlagt den 8. december 2016 — Groupe Canal+ mod Kommissionen	50
2017/C 038/67	Sag T-878/16: Sag anlagt den 9. december 2016 — Karelia mod EUIPO (KARELIA)	52
2017/C 038/68	Sag T-883/16: Sag anlagt den 16. december 2016 — Republikken Polen mod Kommissionen	52
2017/C 038/69	Sag T-884/16: Sag anlagt den 15. december 2016 — Multiconnect mod Kommissionen	53
2017/C 038/70	Sag T-885/16: Sag anlagt den 15. december 2016 — Mass Response Service mod Kommissionen . . .	54
2017/C 038/71	Sag T-167/16: Rettens kendelse af 26. oktober 2016 — Polen mod Kommissionen	54
2017/C 038/72	Sag T-535/16: Rettens kendelse af 5. december 2016 — McGillivray mod Kommissionen	55

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2017/C 038/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 30 af 30.1.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 22 af 23.1.2017

EUT C 14 af 16.1.2017

EUT C 6 af 9.1.2017

EUT C 475 af 19.12.2016

EUT C 462 af 12.12.2016

EUT C 454 af 5.12.2016

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. december 2016 — Verein für Konsumenteninformation mod INKO, Inkasso GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-127/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2008/48/EF — forbrugerbeskyttelse — forbrugerkredit — artikel 2, stk. 2, litra j) — aftaler om en ny afdragsordning — gratis henstand med betalingen — artikel 3, litra f) — kreditformidlere — inkassoselskaber, som handler på vegne af kreditgivere)

(2017/C 038/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Verein für Konsumenteninformation

Sagsøgt: INKO, Inkasso GmbH

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 2, litra j), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF skal fortolkes således, at en aftale om en ny afdragsordning for en kredit, der efter forbrugerenes misligholdelse indgås mellem denne og kreditgiveren gennem et inkassobureau, ikke er »gratis« som omhandlet i denne bestemmelse, når forbrugeren ved denne aftale forpligter sig til at tilbagebetale det samlede kreditbeløb og til at betale de renter og omkostninger, der ikke var fastsat i den oprindelige aftale, i henhold til hvilken den nævnte kredit blev bevilget.
- 2) Artikel 3, litra f), og artikel 7 i direktiv 2008/48 skal fortolkes således, at et inkassobureau, som på vegne af en kreditgiver indgår en aftale om en ny afdragsordning for en ubetalt kredit, men som kun accessorisk optræder som kreditformidler, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, skal anses for at være en »kreditformidler« som omhandlet i denne artikel 3, litra f), og ikke er underlagt forpligtelsen til at give forbrugeren oplysninger forud for aftaleindgåelsen i henhold til dette direktivs artikel 5 og 6.

⁽¹⁾ EUT C 205 af 22.6.2015.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. december 2016 — Stock '94 Szolgálató Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn)

(Sag C-208/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — integreret samarbejde — ydelse af en finansiering og levering af omsætningsaktiver, der er nødvendige til landbrugsproduktionen — en enkelt sammensat ydelse — særskilte og uafhængige ydelser — sekundær ydelse og hovedydelse)

(2017/C 038/03)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stock '94 Szolgálató Zrt.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Konklusion

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes på følgende måde:

- En transaktion med integreret landbrugssamarbejde, hvorefter en erhvervsdrivende leverer varer til en landbruger og yder denne et lån til indkøb af disse varer, udgør i forhold til dette direktiv en enkelt transaktion, hvor leveringen af varerne er hovedydelsen. Afgiftsgrundlaget for den nævnte enkelte transaktion udgøres såvel af prisen på varerne som af de renter, der er betalt på de lån, der er ydet til landbrugerne.
- Den omstændighed, at en integrator kan tilbyde supplerende tjenesteydelser til landbrugerne eller købe deres landbrugsproduktion, er uden betydning for kvalificeringen af den pågældende transaktion som en enkelt transaktion i forhold til direktiv 2006/112.

⁽¹⁾ EUT C 236 af 20.7.2015.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. december 2016 — straffesag mod A og B (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-453/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 56 — leveringsstedet for ydelser — begrebet »andre lignende rettigheder« — overdragelse af kvoter for drivhusgasemissioner)

(2017/C 038/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i straffesagen

A og B

Procesdeltager: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Konklusion

Artikel 56, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de »andre lignende rettigheder«, der er nævnt i denne bestemmelse, omfatter de kvoter for drivhusgasemissioner, der er defineret i artikel 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 2003/87/EF.

⁽¹⁾ EUT C 363 af 3.11.2015.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. december 2016 — Eurosanamientos SL, Entidad Urbanística Conservación Parque Tecnológico de reciclado López Soriano og UTE PTR Acciona Infraestructuras SA mod ArcelorMittal Zaragoza, SA (C-532/15), Francesc de Bolós Pi mod Urbaser SA (C-538/15) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Zaragoza, Juzgado de Primera Instancia de Olot — Spanien)

(Forenede sager C-532/15 og C-538/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tjenesteydelser leveret af procesfuldmægtige — takst — domstole — ingen mulighed for fravigelse)

(2017/C 038/05)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Zaragoza, Juzgado de Primera Instancia de Olot

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Eurosanamientos SL, Entidad Urbanística Conservación Parque Tecnológico de reciclado López Soriano, UTE PTR Acciona Infraestructuras SA C-532/15) og Francesc de Bolós Pi (C-538/15)

Sagsøgte: ArcelorMittal Zaragoza, SA (C-532/15) og Urbaser SA (C-538/15)

procesdeltagere: Consejo General de Procuradores de España (sag C-532/15)

Konklusion

- 1) Artikel 101 TEUF, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagerne omhandlede, hvorefter de procesfuldmægtiges salær underlægges en takst, der kun kan hæves eller sænkes med 12 %, og hvis korrekte anvendelse de nationale domstole nøjes med at efterprøve, uden at de har mulighed for under særlige omstændigheder at fravige de ved denne takst fastsatte grænser.
- 2) Den Europæiske Unions Domstol har ikke kompetence til at besvare det andet og det tredje spørgsmål i sag C-532/15 samt det tredje til det femte spørgsmål i sag C-538/15, som er forelagt af henholdsvis Audiencia Provincial de Zaragoza (den regionale domstol i Zaragoza, Spanien) og Juzgado de Primera Instancia de Olot (retten i første instans i Olot, Spanien)

⁽¹⁾ EUT C 429 af 21.12.2015.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 8. oktober 2016 — Undis Servizi Srl mod Comune di Sulmona
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)**

(Sag C-553/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige tjenesteydelseskontrakter — tildeling af kontrakten uden indledning af en offentlig udbudsprocedure — såkaldt »in house«-tildeling — betingelser — tilsvarende kontrol — gennemførelse af hovedparten af virksomheden — tilslagsmodtagende selskab med offentlig kapital, der ejes af flere regionale myndigheder — virksomhed, der ligeledes udøves til fordel for ikke-tilknyttede regionale myndigheder — aktivitet, der er pålagt af en ikke-tilknyttet offentlig myndighed)

(2017/C 038/06)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Undis Servizi Srl

Sagsøgt: Comune di Sulmona

Procesdeltager: Cogesa SpA

Konklusion

- 1) Som led i anvendelsen af Domstolens praksis om direkte tildeling af kontrakter, såkaldt »in house«-tildeling, skal der med henblik på at afgøre, om den juridiske enhed udfører hovedparten af sin virksomhed for den ordregivende myndighed, bl.a. regionale myndigheder, som er tilknyttet den og kontrollerer den, i denne virksomhed ikke inkluderes den virksomhed, som denne enhed er pålagt af en offentlig myndighed, som ikke er tilknyttet denne enhed, til fordel for regionale myndigheder, som heller ikke er tilknyttet denne enhed og ikke udøver nogen kontrol over den, idet denne virksomhed skal anses for udført for tredjemand.
- 2) Med henblik på at vurdere, om den enhed, der er tilslagsmodtager, udfører hovedparten af sin virksomhed for regionale myndigheder, der er tilknyttet denne og sammen udøver en kontrol med dette selskab, som svarer til den kontrol, som de udøver med deres egne tjenestegrene, tages hensyn til alle sagens omstændigheder, hvorunder kan henhøre den virksomhed, som dette selskab, der er tilslagsmodtager, har udført for de samme regionale myndigheder, inden en sådan samlet kontrol fik virkning.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016.

**Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 8. december 2016 — Staatssecretaris van Financiën mod
Lemnis Lighting BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden —
Nederlandene)**

(Sag C-600/15) ⁽¹⁾

*(»Præjudiciel forelæggelse — forordning (EØF) nr. 2658/87 — toldunion og fælles toldtarif —
tarifering — kombineret nomenklatur — position 8539, 8541, 8543, 8548 og 9405 — lamper med
lysemitterende dioder (LED))*

(2017/C 038/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: Lemnis Lighting BV

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, i den affattelse, der følger af Kommissionens forordning (EF) nr. 1214/2007 af 20. september 2007, skal fortolkes således, at varer som de i hovedsagen omhandlede lamper med lysemitterende dioder henhører under position 8543 i denne nomenklatur med forbehold af den forelæggende rets bedømmelse af samtlige de faktiske omstændigheder, som den råder over.

⁽¹⁾ EUT C 48 af 8.2.2016.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 7. december 2016 — Vodoopskrba i odvodnja d.o.o. mod Željka Klafurić (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Općinski sud u Velikoj Gorici — Kroatien)

(Sag C-686/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 2000/60/EF — ramme for Den Europæiske Unions vandpolitiske foranstaltninger — dækning af omkostninger ved forsyningspligtigheder — beregning af det beløb, som forbrugeren skal betale — variabel del, der er knyttet til det faktiske forbrug, og fast del, der er uafhængig af denne mængde)

(2017/C 038/08)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Općinski sud u Velikoj Gorici

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vodoopskrba i odvodnja d.o.o.

Sagsøgt: Željka Klafurić

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der bestemmer, at den pris for forsyningspligtigheder, som faktureres forbrugeren, ikke kun omfatter en variabel del, der beregnes på grundlag af den vandmængde, den pågældende person faktisk har forbrugt, men ligeledes en fast del, der ikke er knyttet til denne mængde.

⁽¹⁾ EUT C 111 af 29.3.2016.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Specializat Mureş (Rumænien) den 21. oktober 2016 — Michael Tibor Bachman mod FAER IFN SA

(Sag C-535/16)

(2017/C 038/09)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Specializat Mureş

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Michael Tibor Bachman

Sagsøgt: FAER IFN SA

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 2, stk. 2, i direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾, som definerer begrebet »forbruger«, fortolkes således, at begrebet også omfatter en fysisk person, der gennem en aftale om novation over for en erhvervsdrivende, et erhvervmæssigt kreditinstitut, har påtaget sig en forpligtelse til at tilbagebetale kreditter, som oprindeligt blev bevilget et selskab til formål, som falder inden for dets virksomhed, dvs. investeringer i virksomhed i form af godstransport ad landevej, når [denne] fysiske person imidlertid ikke har nogen åbenbar forbindelse med dette selskab, men derimod har handlet på grundlag af forbindelser, der falder uden for erhvervsvirksomhed, til den person, som kontrollerede det selskab, som oprindeligt var låntager, og til de personer, som havde indgået aftaler, der var accessoriske i forhold til de oprindelige kreditaftaler (aftaler om kaution, sikkerhed i fast ejendom eller pant)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugaftaler (EFT L 95, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag (Nederlandene) den 31. oktober 2016 — A og S mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sag C-550/16)

(2017/C 038/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag, tingstedet i Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A og S

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Præjudicielle spørgsmål

Skal der i forbindelse med familiesammenføring af flygtninge ved »uledsaget mindreårig« som omhandlet i artikel 2, litra f), i direktiv 2003/86⁽¹⁾ også forstås en tredjelandsstatsborger eller en statsløs under 18 år, som ankommer til en medlemsstats område uden at være ledsaget af en voksen, der er ansvarlig for den mindreårige ifølge lov eller sædvane, og som

— søger om asyl,

— under asylproceduren på medlemsstatens område fylder 18 år,

- får meddelt asyl med tilbagevirkende kraft til ansøgningsdatoen og
- efterfølgende søger om familiesammenføring?

(¹) Rådets direktiv 2003/86/EF af 22.9.2003 om ret til familiesammenføring (EUT 2003, L 251, s. 12).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 3. november 2016 — Lutz GmbH mod Hauptzollamt Hannover

(Sag C-556/16)

(2017/C 038/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lutz GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Hannover

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a) Skal Kommissionens forklarende bemærkninger til Den Europæiske Unions kombinerede nomenklatur (¹) til underpos. 6212 2000 (EUT 2015 C 76, s. 1, s. 255) fortolkes således, at »panties« har »begrænset horisontal elasticitet«, når blot den horisontale elasticitet er mindre end den vertikale?

b) Såfremt spørgsmål 1, litra a), besvares bekræftende:

Hvilke objektive kriterier skal lægges til grund ved denne sammenligning mellem vertikal og horisontal elasticitet?
- 2) Såfremt spørgsmål 1, litra a), besvares benægtende:

a) Skal Kommissionens forklarende bemærkninger til Den Europæiske Unions kombinerede nomenklatur til underpos. 6212 2000 (EUT 2015, C 76, s. 1, s. 255) fortolkes således, at »panties« ikke har »begrænset horisontal elasticitet«, medmindre den horisontale elasticitet er klart mindre end den vertikale?

b) Såfremt spørgsmål 2, litra a), besvares bekræftende:

Hvilke objektive kriterier skal lægges til grund ved denne sammenligning mellem vertikal og horisontal elasticitet, og hvilket bedømmelseskriterium skal der anlægges i denne forbindelse?
- 3) Såfremt spørgsmål 2, litra a), besvares benægtende:

a) Skal Kommissionens forklarende bemærkninger til Den Europæiske Unions kombinerede nomenklatur til underpos. 6212 2000 (EUT 2015, C 76, s. 1, s. 255) fortolkes således, at begrænsningen af »panties'« horisontale elasticitet ikke lader sig definere ved en sammenligning mellem den vertikale og den horisontale elasticitet, men betyder en absolut begrænsning af den horisontale elasticitet?

b) Såfremt spørgsmål 3, litra a), besvares bekræftende:

Hvilke objektive kriterier skal lægges til grund ved undersøgelsen af, om »panties'« elasticitet i horisontal retning er begrænset i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i den i spørgsmål 3, litra a), nævnte betydning?

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23.7.1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Varna (Bulgarien) den
14. november 2016 — Nikolay Kantarev mod Balgarska narodna banka**

(Sag C-571/16)

(2017/C 038/12)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nikolay Kantarev

Sagsøgt: Balgarska narodna banka

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4, stk. 3, TEU samt ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet fortolkes således, at de i mangel af en national bestemmelse tillader, at den kompetente domstol og proceduren for erstatningssøgsmål vedrørende tilsidesættelse af EU-retten fastlægges ud fra den myndighed, som har begået tilsidesættelsen, og ud fra arten af den handling/undladelse, hvorved tilsidesættelsen er begået, hvis anvendelsen af disse kriterier fører til, at søgsmålene behandles af forskellige domstole — de almindelige domstole og forvaltningsdomstolene, efter forskellige procesreglementer — den civile retsplejelov (Grazhdansko-protsesualen kodeks, herefter »GPK«) og forvaltningsprocesloven (Administrativnoprotsesualen kodeks, herefter »APK«), som kræver betaling af forskellige gebyrer, nemlig forholdsmæssige og faste gebyrer, og bevis for forskellige forudsætninger, herunder culpa?
- 2) Skal artikel 4, stk. 3, TEU og de krav, som Domstolen har opstillet i Frankovich-dommen, fortolkes således, at de er til hinder for, at erstatningssøgsmål på grund af tilsidesættelse af EU-retten kan behandles efter en procedure som den, der er omhandlet i artikel 45 og 49 i Zakon za zadalzheniata i dogovorite (lov om forpligtelser og kontrakter, herefter »ZZD«), som kræver betaling af et forholdsmæssigt gebyr og bevis for culpa, og også efter en procedure som den, der er omhandlet i artikel 1 i Zakon za otgovornostta na darzhavata i obshtinite za vredi (lov om statens og kommunernes ansvar for skader, herefter »ZODOV«), som ganske vist fastsætter et objektivi ansvar og indeholder særlige regler, som skal lette adgangen til domstolene, men alligevel kun finder anvendelse på skader, som er opstået som følge af ophævede ulovlige retsakter og retsstridig handling/undladelse fra forvaltningens side, og ikke omfatter tilsidesættelser af EU-retten, som er begået af andre statslige organer ved retshandlinger/undladelser, som ikke er ophævet efter den pågældende procedure?
- 3) Skal artikel 1, stk. 3, litra i), og artikel 10, stk. 1, i direktiv 94/19⁽¹⁾ fortolkes således, at de tillader en lovgivningsmæssig model som den, der er valgt i artikel 36, stk. 3, i Zakon za kreditnite institutsii (lov om kreditinstitutter, herefter »ZKI«) og artikel 23, stk. 5, i Zakon za garantirane na vlogovete v bankite (lov om sikring af bankindsud, herefter »ZGVB«), ifølge hvilken »betingelsen, at det berørte kreditinstitut ikke for øjeblikket er i stand til at tilbagebetale indskuddet af årsager, der er direkte forbundet med dets finansielle situation, og ikke har umiddelbar udsigt til at blive i stand til det«, er ensbetydende med, at instituttet er erklæret insolvent, og at dets tilladelse er tilbagekaldt, og at indskudsgarantiordningen træder i funktion fra tidspunktet for tilbagekaldelsen af banklicensen?
- 4) Skal artikel 1, stk. 3, i direktiv 94/19 fortolkes således, at det for at kvalificere et indskud som »indisponibelt« er nødvendigt, at det udtrykkeligt erklæres indisponibelt af »de kompetente myndigheder« efter en vurdering i henhold til denne bestemmelses litra i), eller tillader den, at »de kompetente myndigheders« vurdering og vilje i tilfælde af en lakune i national ret udledes ved fortolkning af andre retsakter fra den pågældende myndighed — i det foreliggende tilfælde eksempelvis BNB's forvaltningsråds (upraviteľen savet, herefter »US«) afgørelse nr. 73 af 20. juni 2014, hvorved »KTB« AD blev sat under skærpet tilsyn, eller formodes på grundlag af omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende?

- 5) Skal det under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, når alle betalinger og forretninger blev indstillet ved BNB's forvaltningsråds afgørelse nr. 73 af 20. juni 2014, og indskyderne i perioden fra den 20. juni 2014 til den 6. november 2014 hverken kunne anmode om udbetaling eller havde adgang til deres indskud, lægges til grund, at alle dækkede tidsubegrænsede indskud (over hvilke der kan disponeres over uden forudgående anmeldelse, og som skal udbetales omgående ved anfordring) var blevet indisponible som omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra i), i direktiv 94/19, eller kræver betingelsen, at et indskud »er forfaldet til udbetaling, men ikke er blevet udbetalt af et kreditinstitut«, at indskyderne skal have forlangt udbetaling af kreditinstituttet (ved anmodning, anfordring), uden at dette er blevet efterkommet?
- 6) Skal artikel 1, stk. 3, litra i), artikel 10, stk. 1, i direktiv 94/19 og ottende betragtning til direktiv 2009/14 ⁽²⁾ fortolkes således, at »de kompetente myndigheder« skønsmargen ved vurderingen i henhold til artikel 1, stk. 3, litra i), i alle tilfælde er begrænset af fristen i henhold til litra i), andet punktum, eller tillader de med henblik på det skærpede tilsyn som omhandlet i ZKI's artikel 115, at indskuddene forbliver indisponible i længere tid end fastsat i direktivet?
- 7) Har artikel 1, stk. 3, litra i), og artikel 10, stk. 1, i direktiv 94/19 direkte virkning, og giver de indehavere af indskud i en bank, som er tilsluttet indskudsgarantiordningen, ret til — foruden deres ret til erstatning gennem denne ordning op til det i artikel 7, stk. 1, i direktiv 94/19 omhandlede beløb — at holde staten ansvarlig for tilsidesættelse af EU-retten, idet de indstævner den myndighed, der er ansvarlig for at konstatere, at indskuddene er indisponible, med påstand om erstatning for den skade, som er opstået som følge af den forsinkede betaling af det dækkede indskudsbetrag, hvis afgørelsen i henhold til artikel 1, stk. 3, litra i), er truffet efter udløbet af den i direktivet fastsatte frist på fem dage, og denne forsinkelse skyldes virkningen af en saneringsforanstaltning, som skal beskytte banken mod insolvens, og som er anordnet af denne myndighed, eller tillader de under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende en national bestemmelse som bestemmelsen i ZKI's artikel 79, stk. 8, hvorefter BNB, dens organer og de af disse befuldmægtigede personer kun er ansvarlige for de skader, der opstår under varetagelsen af deres tilsynsopgaver, hvis disse er udvirket forsætligt?
- 8) Udgør en tilsidesættelse af EU-retten, som består i, at »de kompetente myndigheder« ikke har truffet en afgørelse efter artikel 1, stk. 3, litra i), i direktiv 94/19, en »tilstrækkeligt kvalificeret overtrædelse«, som kan udløse en medlemsstats ansvar for skader gennem et søgsmål mod tilsynsmyndigheden, og under hvilke forudsætninger er dette tilfældet, og er følgende omstændigheder af betydning i denne forbindelse: a) at fonden til dækning af bankindskud (Fond za garantirane na vlogovete v bankite, herefter »FGVB«) ikke rådede over tilstrækkelige midler til at dække alle garanterede indskud; b) at kreditinstituttet i den periode, hvor betalingerne forblev indstillet, blev sat under skærpet tilsyn for at beskytte mod insolvens; c) at sagsøgerens indskud blev udbetalt, efter at BNB havde konstateret, at saneringsbestrebelseerne ikke havde udsigt til at lykkes; [d)] at sagsøgerens indskud med tillæg af afkastet af renterne, beregnet for perioden fra den 20. juni 2014 til og med den 6. november 2014, blev udbetalt?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30.5.1994 om indskudsgarantiordninger (EFT L 135, s. 5).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/14/EF af 11.3.2009 om ændring af direktiv 94/19/EF om indskudsgarantiordninger for så vidt angår dækningsniveau og udbetalingsfrist (EUT L 68, s. 3).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour d'appel de Versailles (Frankrig) den 17. november 2016 — Green Yellow Canet en Roussillon SNC mod Enedis, SA

(Sag C-583/16)

(2017/C 038/13)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Versailles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Green Yellow Canet en Roussillon SNC

Sagsøgt: Enedis, SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 107, stk. 1, TEUF fortolkes således, at den mekanisme, der består i en forpligtelse til at købe elektricitet produceret i anlæg, der anvender solstrålingsenergi, til en pris, der er højere end markedsprisen, og som finansieres af de endelige elforbrugere, såsom den mekanisme, der er fastsat i ministerielle bekendtgørelser af 10. juli 2006 (JORF nr. 171 af 26.7.2006, s. 11133) og af 12. januar 2010 (JORF nr. 0011 af 14.1.2010, s. 727), der fastsætter betingelser for køb af denne elektricitet, sammenholdt med lov nr. 2000-108 af 10. februar 2000 om modernisering og udvikling af den offentlige elektricitetstjeneste, dekret nr. 2000-1196 af 6. december 2000 og dekret nr. 2001-410 af 10. maj 2001, udgør statsstøtte?
- 2) I bekræftende fald, skal artikel 108, stk. 3, TEUF da fortolkes således, at den manglende forudgående anmeldelse til Europa-Kommissionen af denne mekanisme påvirker gyldigheden af de nævnte bekendtgørelser, der gennemfører den omtvistede støtteforanstaltning?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour d'appel de Versailles (Frankrig) den 17. november 2016 — Green Yellow Hyères Sup SNC mod Enedis, SA

(Sag C-584/16)

(2017/C 038/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Versailles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Green Yellow Canet en Roussillon SNC

Sagsøgt: Enedis, SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 107, stk. 1, TEUF fortolkes således, at den mekanisme, der består i en forpligtelse til at købe elektricitet produceret i anlæg, der anvender solstrålingsenergi, til en pris, der er højere end markedsprisen, og som finansieres af de endelige elforbrugere, såsom den mekanisme, der er fastsat i ministerielle bekendtgørelser af 10. juli 2006 (JORF nr. 171 af 26.7.2006, s. 11133) og af 12. januar 2010 (JORF nr. 0011 af 14.1.2010, s. 727), der fastsætter betingelser for køb af denne elektricitet, sammenholdt med lov nr. 2000-108 af 10. februar 2000 om modernisering og udvikling af den offentlige elektricitetstjeneste, dekret nr. 2000-1196 af 6. december 2000 og dekret nr. 2001-410 af 10. maj 2001, udgør statsstøtte?
- 2) I bekræftende fald, skal artikel 108, stk. 3, TEUF da fortolkes således, at den manglende forudgående anmeldelse til Europa-Kommissionen af denne mekanisme påvirker gyldigheden af de nævnte bekendtgørelser, der gennemfører den omtvistede støtteforanstaltning?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Østrig) den 21. november 2016 — Mario Alexander Filippi m.fl.

(Sag C-589/16)

(2017/C 038/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Mario Alexander Filippi, Martin Manigatterer, Play For Me GmbH, ATG GmbH, Christian Vöcklinger, Gmalieva s. r.o., PBW GmbH, Felicitas GmbH, Celik KG, Christian Guzy, Martin Klein, Shopping Center Wels Einkaufszentrum GmbH, Game Zone Entertainment AG, Fortuna Advisory Kft., Finanzamt Linz og Klara Matyiko

Sagsøgte myndigheder: Landespolizeidirektion Oberösterreich, Bezirkshauptmann von Eferding, Bezirkshauptmann von Ried im Innkreis og Bezirkshauptmann von Linz-Land

Præjudicielt spørgsmål

Skal chartrets artikel 47 ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 56 ff. TEUF, fortolkes således, at disse EU-retlige forskrifter i de situationer, hvor der skal foretages en kohærensprøvelse, er uforenelige med nationale bestemmelser (som VfGG's § 86a, stk. 3, VwGG's § 38a, stk. 4, VfGG's § 87, stk. 2, eller VwGG's § 63, stk. 1), der — som del af et samlet system, som i praksis har den effekt, at de højeste retsinstanser ikke foretager en autonom prøvelse af de faktiske omstændigheder og en bedømmelse af beviserne, samt i et stort antal sager, som ligner hinanden med hensyn til et konkret retligt spørgsmål, kun træffer en enkelt realitetsafgørelse i en af disse og på dette grundlag afviser alle øvrige appelsager uden en indholdsmæssig prøvelse — tillader eller ikke med den fornødne sikkerhed udelukker, at retsafgørelser (som omhandlet i EMRK's artikel 6, stk. 1, henholdsvis i chartrets artikel 47) — navnlig hvor disse er truffet vedrørende centrale EU-retlige anliggender som f. eks. adgang til markedet eller åbning af markedet — efterfølgende kan lykkes ved afgørelser fra instansmæssigt overordnede institutioner, som ikke opfylder kravene i EMRK's artikel 6, stk. 1, henholdsvis chartrets artikel 47, uden en forudgående præjudiciel anmodning til Den Europæiske Unions Domstol?

⁽¹⁾ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour d'appel de Mons (Belgien) den 23. november 2016 — Cabinet d'Orthopédie Stainier SPRL mod État belge

(Sag C-592/16)

(2017/C 038/16)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Mons

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cabinet d'Orthopédie Stainier SPRL

Sagsøgt: État belge

Præjudicielt spørgsmål

Er det foreneligt med de regler om udarbejdelse af resultatopgørelse, der er fastsat i Rådets fjerde direktiv af 25. juli 1978 om årsregnskaberne for visse selskabsformer (direktiv 78/660/EØF, EUT L 222 af 14.8.1978, s. 11), og som bestemmer følgende:

- årsregnskabet skal give et pålideligt billede af selskabets aktiver og passiver, økonomiske stilling samt resultatet (direktivets artikel 2, stk. 3)
- hensættelser til omkostninger, herunder uforudsete udgifter, har til formål at dække tab eller gæld, hvis karakter er klart defineret, og som på statustidspunktet enten anses for sandsynlige eller sikre, men som er ubestemmelige med hensyn til deres størrelse eller tidspunktet for deres afholdelse (direktivets artikel 20, stk. 1)
- værdiansættelsen skal i alle tilfælde ske under udvisning af behørig forsigtighed og især:
 - må kun den fortjeneste, der er konstateret på statustidspunktet, medtages

- skal der tages hensyn til alle forudseelige risici og eventuelle tab, som er opstået i løbet af det regnskabsår, årsregnskabet vedrører, eller i et tidligere regnskabsår, selv om disse risici eller tab først bliver kendt mellem statutidspunktet og det tidspunkt, hvor det udarbejdes (direktivets artikel 31, stk. 1, litra c), aa) og bb))
- der skal tages hensyn til indtægter og udgifter vedrørende det år, som regnskabet omfatter, uden hensyn til det tidspunkt hvor disse indtægter indgår eller udgifter udbetales (direktivets artikel 31, stk. 1, litra d))
- aktiv- og passivposternes bestanddele skal værdiansættes hver for sig (direktivets artikel 31, stk. 1, litra e)),

at et aktieoptionsudstedende selskab bogfører prisen for tildeling af en option som indtægt i løbet af det regnskabsår, hvor den pågældende option annulleres, eller efter udløbet af optionens varighed, for at tage hensyn til den risiko, som påhviler optionsudstederen som følge af den forpligtelse, som denne har påtaget sig, [og ikke] i løbet af det regnskabsår, hvor tildelingen af optionen finder sted, og hvor prisen for optionen endeligt indgår, idet den risiko, som påhviler optionsudstederen, værdiansættes særskilt i forbindelse med bogføringen af en hensættelse?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Forenede Kongerige) den 28. november 2016 — C & J Clark International Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sag C-612/16)

(2017/C 038/17)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: C & J Clark International Ltd

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder en forældelsesfrist anvendelse på opkrævningen af den antidumpingtold, der indførtes ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1395 ⁽¹⁾ af 18. august 2016 og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1647 ⁽²⁾ af 13. september 2016 (under ét »de anfægtede forordninger«), og i givet fald på grundlag af hvilken retsforskrift?
- 2) Er de anfægtede forordninger ugyldige, fordi de savner et gyldigt retsgrundlag og derfor tilsidesætter artikel 5, stk. 1, og artikel 5, stk. 2, TEU?
- 3) Er de anfægtede forordninger ugyldige, fordi de tilsidesætter artikel 266 TEUF ved ikke at gennemføre de nødvendige foranstaltninger til at opfylde Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 C&J Clark International?
- 4) Er de anfægtede forordninger ugyldige, fordi de tilsidesætter artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1036 ⁽³⁾ eller retssikkerhedsprincippet (ikke tilbagevirkende kraft) ved at indføre en antidumpingtold på importen af visse typer af læderfodtøj med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam, som fandt sted i løbet af anvendelsesperioden for Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 ⁽⁴⁾ og Rådets forordning (EU) nr. 1294/2009 ⁽⁵⁾?

- 5) Er de anfægtede forordninger ugyldige, fordi de tilsidesætter artikel 21 i forordning (EU) 2016/1036 ved at genindføre en antidumpingtold uden at foretage en ny vurdering af Unionens interesser?

- ⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1395 af 18.8.2016 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina, produceret af Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd, og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 (EUT L 225, s. 52).
- ⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1647 af 13.9.2016 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Vietnam, produceret af Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd. og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomhed Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd., Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc. og Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 (EUT L 245, s. 16).
- ⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176, s. 21).
- ⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 af 5.11.2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam (EUT L 275, s. 1).
- ⁽⁵⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009 af 22.12.2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Vietnam og i Folkerepublikken Kina som udvidet til også at omfatte import af visse typer fodtøj med overdel af læder afsendt fra Macao SAR, uanset om den er angivet med oprindelse i Macao SAR eller ej, som følge af en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 (EUT L 352, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upper Tribunal (Forenede Kongerige) den
29. november 2016 — Rafal Prefeta mod Secretary of State for Work and Pensions**

(Sag C-618/16)

(2017/C 038/18)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rafal Prefeta

Sagsøgt: Secretary of State for Work and Pensions

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Giver bilag XII i tiltrædelsestraktaten medlemsstaterne mulighed for at udelukke polske statsborgere fra rettighederne i henhold til forordningens artikel 7, stk. 2⁽¹⁾, og unionsborgerdirektivets artikel 7, stk. 3⁽²⁾, såfremt arbejdstageren, selv om han havde opfyldt det [org. s. 9] nationale krav om registrering af hans lønnede beskæftigelse for sent, ikke endnu havde haft lønnet beskæftiget i en uafbrudt registreret periode på tolv måneder?
- 2) Såfremt svaret på det første spørgsmål er »nej«, kan en polsk statsborger arbejdstager under omstændighederne i det første spørgsmål da påberåbe sig unionsborgerdirektivets artikel 7, stk. 3, der omhandler bevarelse af status som arbejdstager?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5.4.2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen (EØS-relevant tekst) (EUT 2011 L 141, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EØS-relevant tekst) (EUT 2004, L 158, s. 77).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg
(Tyskland) den 29. november 2016 — Sebastian W. Kreuziger mod Land Berlin**

(Sag C-619/16)

(2017/C 038/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sebastian W. Kreuziger

Sagsøgt: Land Berlin

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/88/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for nationale retsfor skrifter eller praksis, hvorefter retten til finansiel godtgørelse ved et arbejdsforholds ophør er udelukket, såfremt arbejdstageren ikke har ansøgt om den årlige betalte ferieperiode, selv om han havde mulighed herfor?
- 2) Skal artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/88/EF fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for nationale retsfor skrifter eller praksis, hvorefter retten til finansiel godtgørelse ved et arbejdsforholds ophør er betinget af, at arbejdstageren af grunde, som han ikke har nogen indflydelse på, ikke har været i stand til at gøre brug af sin ret til årlig betalt ferie inden arbejdsforholdets ophør?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4.11.2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299, s. 9).

Sag anlagt den 29. november 2016 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-620/16)

(2017/C 038/20)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Mölls, L. Havas og J. Hottiaux, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat Rådets afgørelse 2014/699/EU⁽¹⁾ og artikel 4, stk. 3, TEU, idet den på det 25. møde i OTIF's revisionsudvalg stemte imod den holdning, der var fastlagt i denne afgørelse, og offentligt tog afstand fra både denne holdning og den deri fastsatte udøvelse af stemmeretten fra Unionens side.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender:

Den Mellemstatslige Organisation for Internationale Jernbanebefordringer (OTIF), som Den Europæiske Union ved siden af 26 medlemsstater også tilhører, forvalter konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF).

På det 25. møde i OTIF's revisionsudvalg blev der stemt om visse ændringer af konventionen og dens tillæg. Med hensyn til enkelte af disse punkter havde Rådet i afgørelse 2014/699/EU fastlagt Unionens holdning.

På mødet stemte Tyskland på to punkter imod den i denne afgørelse fastlagte holdning, tog afstand fra denne holdning offentligt og i ét tilfælde også fra den deri fastsatte udøvelse af stemmeretten fra Unionens side.

Denne adfærd er uforenelig med den nævnte afgørelse 2014/699/EU og med artikel 4, stk. 3, TEU.

(¹) Rådets afgørelse 2014/699/EU af 24.6.2014 om fastsættelse af den holdning, der skal indtages på vegne af Den Europæiske Union på det 25. møde i OTIF's revisionsudvalg for så vidt angår visse ændringer i konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) og tillæggene dertil (EUT L 293, s. 26).

Appel iværksat den 25. november 2016 af Scuola Elementare Maria Montessori Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-220/13, Scuola Elementare Maria Montessori Srl mod Kommissionen

(Sag C-622/16 P)

(2017/C 038/21)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (ved advokati E. Gambaro og F. Mazzocchi)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen og Den Italienske Republik

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom, hvorved Retten frifandt Kommissionen i det af Scuola Elementare Maria Montessoris anlagte søgsmål, ophæves, og følgelig annulleres Kommissionens afgørelse 2013/284/EU (¹), for så vidt som Kommissionen fandt, at der ikke skulle anordnes tilbagesøgning af den støtte, der var indrømmet i form af fritagelse for ICI (kommunal ejendomsskat), samt for så vidt som Kommissionen fandt, at foranstaltningerne vedrørende fritagelse for IMU (kommunalskat) ikke var omfattet af anvendelsesområdet for artikel 107, stk. 1, TEUF.
- Under alle omstændigheder ophæves dommen hvad angår de dele vedrørende de anbringender i appelskriftet, som Domstolen måtte finde begrundede og tiltræde.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Med det første anbringende, der består af fire led, har Scuola Elementare Maria Montessori gjort gældende, at Retten tilsidesatte og foretog en urigtig anvendelse af artikel 108 TEUF, artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999 (²) og tilsidesatte pligten til loyalt samarbejde som omhandlet i artikel 4, stk. 3, TEU, samt foretog en urigtig fortolkning af begrebet absolut umulighed og gjorde sig skyldig i en urigtig retlig kvalificering af de faktiske omstændigheder, gengav visse beviser urigtigt og gav en selvmodsigende begrundelse, idet den fastslog, at Kommissionen ikke havde begået en fejl ved ikke at have pålagt Den Italienske Republik at tilbagesøge beløbene vedrørende de skattefritagelser, som ikke-kommercielle enheder til specifikke formål havde været begunstiget af i medfør af bestemmelserne om ICI (kommunal ejendomsskat), som Kommissionen fandt ulovlige og uforenelige med det indre marked.

- 2) Med det andet anbringende har Scuola Elementare Maria Montessori gjort gældende, at Retten tilsidesatte og foretog en urigtig anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet den fandt, at fritagelsen for IMU (kommunalskat), der blev erstattet af bestemmelserne om ICI (kommunal ejendomsskat) fra 2012, ikke udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.

- ⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2013/284/EU af 19.12.2012 om statsstøtte SA.20829 (C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)) Ordning vedrørende fritagelse for kommunal ejendomsskat for ejendomme, der benyttes af ikke-kommercielle enheder til specifikke formål gennemført af Italien (meddelt under nummer C(2012) 9461) (EUT 2013, L 166, s. 24).
- ⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Appel iværksat den 25. november 2016 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-220/13, Scuola Elementare Maria Montessori mod Kommissionen

(Sag C-623/16 P)

(2017/C 038/22)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved P. Stancanelli, D. Grespan og F. Tomat, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Scuola Elementare Maria Montessori Srl og Den Italienske Republik

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves, for så vidt som søgsmålet i første instans blev antaget til realitetsbehandling i medfør af artikel 263, stk. 4, sidste sætningsled, TEUF.
- Søgsmålet i første instans afvises i medfør af artikel 263, stk. 4, andet og sidste sætningsled, TEUF, og følgelig frifindes Kommissionen i det hele.
- Scuola Elementare Maria Montessori tilpligtes at betale sagens omkostninger for såvel Retten som under nærværende sag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med det eneste appelanbringende, der består af tre led, har Kommissionen gjort gældende, at Retten foretog en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 263, stk. 4, sidste sætningsled, idet den fandt, at søgsmålet anlagt af sagsøgeren i første instans kunne antages til realitetsbehandling på grundlag af denne bestemmelse. Navnlig begik Retten en retlig fejl ved at fastslå, at den omtvistede retsakt var en regelfastsættende retsakt, der vedrørte sagsøgeren i første instans umiddelbart, og som ikke omfattede gennemførelsesforanstaltninger i forhold til selve sagsøgeren.

Appel iværksat den 25. november 2016 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-219/13, Ferracci mod Kommissionen

(Sag C-624/16 P)

(2017/C 038/23)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved P. Stancanelli, D. Grespan og F. Tomat, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Pietro Ferracci og Den Italienske Republik

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves, for så vidt som det heri fastslås, at søgsmålet i første instans kan antages til realitetsbehandling i henhold til artikel 263, stk. 4, sidste sætningsled, TEUF.
- Det fastslås, at søgsmålet i første instans skal afvises i henhold til artikel 263, stk. 4, andet og sidste sætningsled, TEUF, og dermed frifindes Kommissionen i det hele.
- Pietro Ferracci tilpligtes at betale Kommissionens omkostninger for såvel Retten som i den nærværende sag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med et enkelt anbringende, der består af tre led, har Kommissionen gjort gældende, at Retten foretog en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 263, stk. 4, sidste sætningsled, TEUF, idet den fandt, at søgsmålet anlagt af sagsøgeren i første instans kunne antages til realitetsbehandling i medfør af denne bestemmelse. Retten begik navnlig en retlig fejl, da den fandt, at den omtvistede retsakt var en regelfastsættende retsakt, som berørte sagsøgeren i første instans umiddelbart, og som ikke omfattede gennemførelsesforanstaltninger i forhold til sagsøgeren.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgien) den 12. december 2016 — X, X mod État Belge**(Sag C-638/16)**

(2017/C 038/24)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil du Contentieux des Étrangers

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X, X

Sagsøgt: État Belge

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfatter de »internationale forpligtelser« i artikel 25, stk. 1, litra a), i forordning nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) ⁽¹⁾ samtlige rettigheder, der er sikret ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder navnlig de rettigheder, der er sikret ved artikel 4 og 18, og omfatter de ligeledes forpligtelser, som medlemsstaterne har med hensyn til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og artikel 33 i Genèvekonventionen om flygtninges retsstilling?
- 2) A. Under hensyn til besvarelsen af det første spørgsmål, skal artikel 25, stk. 1, litra a), i forordning nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) fortolkes således, at en medlemsstat, hvortil en ansøgning om visum med begrænset territorial gyldighed er blevet indgivet, med forbehold af den skønsmargen, som den råder over med hensyn til sagens omstændigheder, er forpligtet til at udstede det visum, der ansøges om, når det viser sig, at der er risiko for tilsidesættelse af artikel 4 og/eller artikel 18 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, eller en anden international forpligtelse?

B. Har det nogen betydning for besvarelsen af dette spørgsmål, at der foreligger en tilknytning mellem ansøgeren og den medlemsstat, til hvilken visumansøgningen er blevet indgivet (f.eks. familiemæssig tilknytning, værtsfamilier, garantistillere og sponsorer m.v.)?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13.7.2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT 2009, L 243, s. 1).

Appel iværksat den 9. december 2016 af Greenpeace Energy eG til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. september 2016 i sag T-382/15, Greenpeace Energy eG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-640/16 P)

(2017/C 038/25)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Greenpeace Energy eG (ved Rechtsanwältin D. Fouquet, S. Michaels og J. Nysten)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse af 26. september 2016 i sag T-382/15 Greenpeace Energy eG ophæves med virkning for appellanten
- Sagen hjemvises til Retten til afgørelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens fulde omkostninger, inklusive omkostninger til advokater og rejseomkostninger

Anbringender og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har støttet appellen på følgende fem anbringender:

1. Retten er tilsyneladende af den opfattelse, at artikel 263, stk. 4, tredje led, TEUF forudsætter, at retsakter, der er regelfastsættende, som i henhold til denne bestemmelse kan anfægtes, skal være almengyldige. En sådan retsopfattelse må imidlertid henset til bestemmelsens ordlyd og tilblivelseshistorie anses for retlig ukorrekt.
2. Retten synes at gå ud fra, at der med hensyn til betingelsen om, at en sagsøger skal være umiddelbart berørt i forbindelse med retsakter, der ikke forudsætter gennemførelsesforanstaltninger, er tale om to særskilte kriterier, som skal undergives en separat prøvelse. Dette er imidlertid ikke tilfældet i denne sag, da en yderligere gennemførelsesforanstaltning som omhandlet i denne bestemmelse hverken er påkrævet fra Det Forenede Kongeriges eller Kommissionens side, og for det andet, da tildelingen af støtte har umiddelbar virkning på markedet, dvs. at appellanten umiddelbart kan mærke de konkurrenceretlige virkninger.
3. Retten har foreholdt appellanten, at virksomheden ikke har godtgjort, at denne er umiddelbart og individuelt berørt. Herved har Retten imidlertid set bort fra de fremlagte oplysninger eller i det mindste ikke i tilstrækkeligt omfang taget hensyn til.
4. Retten synes at være af den opfattelse, at en individualisering i henhold til artikel 263, stk. 4, andet led, TEUF i tilknytning til retspraksis efter Plaumann-dommen allerede skal forkastes, såfremt der kan være andre virksomheder, der i lighed med appellanten er berørt af de konkurrencemæssige virkninger af støttetildelingen. Henset til retspraksis, særligt Codorniu-dommen (sag C-309/89), synes denne fortolkning imidlertid at være retligt forkert og endvidere restriktiv. Appellanten har endvidere henvist til bemærkningerne til de faktiske omstændigheder i appelskriftet, som viser, at der foreligger en tilstrækkelig individualisering, som Retten imidlertid åbenbart ikke tog hensyn til eller ikke tog tilstrækkeligt hensyn til.
5. Retten synes at være af den opfattelse, at en effektiv retsbeskyttelse mod en afgørelse fra Kommissionen, som godkender en støtte, kan varetages af de nationale domstole. Dette ville betyde, at EU-lovgiver ved at forpligte medlemsstaterne til at etablere adækvate adgange til domstolsprøvelse (artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU) ville overlade domstolene i medlemsstaterne kontrollen med de individuelle retsakter fra EU's institutioner, såsom Europa-Kommissionen. Henset til såvel Domstolens praksis vedrørende EU's retsakter og eksisterende søgsmålsadgange som særligt til fordelingen af kompetencer mellem de nationale domstole og Europa-Kommissionen inden for lovgivningen om statsstøtte kan denne opfattelse ikke tiltrædes og skal således anses for retlig ukorrekt.

Sag anlagt den 20. december 2016 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union**(Sag C-659/16)**

(2017/C 038/26)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet, E. Paasivirta og Ch. Hermes, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

- Rådets afgørelse af 10. oktober 2016 vedtaget ved en »I/A«-punktsnote vedrørende fastlæggelse af Unionens holdning til det 35. årsmøde i Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis (CCAMLR) (den 17.-28. oktober 2016 i Hobart, Australien), annulleres delvis, for så vidt angår etableringen af tre havbeskyttelsesområder og etableringen af særlige videnskabelige undersøgelsesområder (dokument 12523/16 og dokument 12445/16).
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har nedlagt påstand om annullation af Rådets afgørelse af 10. oktober 2016, for så vidt som Rådet har bestemt, at forslagene til Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis med henblik på etablering af tre havbeskyttelsesområder i Weddellhavet, Rosshavet og øst-Antarktis og et særligt videnskabeligt undersøgelsesområde, skal forelægges eller støttes på vegne af Unionen og dens medlemsstater, i stedet for at skulle forelægges eller støttes på vegne af Unionen alene.

Det er Kommissionens opfattelse, at den anfægtede afgørelse — idet det deri lægges til grund, at kompetencen på området er delt, og at oplægget følgelig skal vedtages ved konsensus og fremlægges på vegne af Unionen og dens medlemsstater — er ulovlig, da den således i strid med Unionens enekompetence på området (og Kommissionens beføjelser til at repræsentere Unionen) forhindrer Kommissionen i at fremlægge dette dokument på vegne af Unionen alene.

Kommissionen har fremsat to anbringender til støtte for sit søgsmål om annullation af den anfægtede afgørelse.

For det første har Kommissionen gjort gældende, at Rådet ved at vedtage den anfægtede afgørelse har tilsidesat Unionens enekompetence på området for bevarelse af havets biologiske ressourcer, som fastsat i artikel 3, stk. 1, litra d), TEUF (første anbringende). Det er for det første Kommissionens opfattelse, at Rådet ved den anfægtede afgørelse har underkendt den berørte foranstaltnings retlige sammenhæng, både inden for rammerne af konventionen om bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis og inden for rammerne af EU. For det andet er Kommissionen af den opfattelse, at Rådet har underkendt denne foranstaltnings formål og indhold.

For det andet har Kommissionen (subsidiært) gjort gældende, at Rådet — selv hvis foranstaltningen ikke skulle anses for at være en foranstaltning til bevarelse af havets biologiske ressourcer som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra d), TEUF — under alle omstændigheder ved vedtagelsen af den anfægtede retsakt har tilsidesat Unionens enekompetence, for så vidt som Unionen har ekstern enekompetence på området, eftersom den påtænkte foranstaltning kan berøre EU-reglerne eller ændre deres rækkevidde som omhandlet i artikel 3, stk. 2, TEUF (det andet anbringende). For det første er det Kommissionens opfattelse, at Rådet har underkendt, at den påtænkte foranstaltning kan berøre eller ændre den afledte ret i form af to forordninger (forordning (EF) nr. 600/2004 og (EF) nr. 601/2004). For det andet er Kommissionen af den opfattelse, at Rådet ikke har taget hensyn til, at Unionens rammeholdning fra juni 2014 kan blive berørt eller ændret.

RET TEN

Rettenns dom af 15. december 2016 — Gul Ahmed Textile Mills mod Rådet

(Sag T-199/04 RENV) ⁽¹⁾

(Dumping — import af sengelinned af bomuld med oprindelse i Pakistan — søgsmålsinteresse — indledning af undersøgelsen — beregnet normalværdi — åbenbart urigtigt skøn — ret til forsvar — begrundelsespligt — ret til at blive hørt i forbindelse med en høring — sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen — fritagelse for importtold — justering — skade — årsagsforbindelse — WTO-lovgivning)

(2017/C 038/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Gul Ahmed Textile Mills Ltd (Karachi, Pakistan) (ved advokat L. Ruessmann og solicitor J. Beck)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne R. Bierwagen og C. Hipp)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 397/2004 af 2. marts 2004 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Pakistan (EUT 2004 L 66, s. 1), for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Gul Ahmed Textile Mills Ltd betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte sagsomkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 217 af 28.8.2004.

Rettenns dom af 15. december 2016 — DEI mod Kommissionen

(Sag T-169/08 RENV) ⁽¹⁾

(Konkurrence — misbrug af dominerende stilling — det græske marked for levering af brunkul og det græske engrosmarked for elektricitet — beslutning, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 86, stk. 1, EF sammenholdt med artikel 82 EF — tildeling eller opretholdelse af rettighederne til udnyttelse af offentlige brunkulslejre til en offentlig virksomhed — afgrænsning af de relevante markeder — ulige muligheder — begrundelsespligt — berettiget forventning — magtfordrejning — proportionalitet)

(2017/C 038/28)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Athen, Grækenland) (ved advokat P. Anestis)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Den Helleniske Republik (ved P. Mylonopoulos og K. Boskovits, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Christoforou, som befuldmægtiget, bistået af advokat A. Oikonomou)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Elpedison Paragogi Ilektrikis Energeias AE (Elpedison Energeiaki), tidligere Energeiaki Thessalonikis AE (Marousi, Grækenland) og Elliniki Energeia kai Anaptyxi AE (HE & D SA) (Kifisia, Grækenland) (ved advokaterne P. Skouris og E. Trova), Mytilinaios AE (Athen), Protergia AE (Athen) og Alouminion tis Ellados VEAΕ, og Alouminion AE (Athen) (ved advokaterne N. Korogiannakis, I. Zarzoura, D. Diakopoulos og E. Chrisafis)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 824 endelig af 5. marts 2008 marts 2008 vedrørende Den Helleniske Republiks tildeling eller opretholdelse af Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE's (DEI) ret til udvinding af brunkul annulleres.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Europa-Kommissionen, af Elpedison Paragogi Ilektrikis Energeias AE (Elpedison Energeiaki), af Elliniki Energeia kai Anaptyxi AE (HE & D SA), af Mytilinaios AE, af Protergia AE og af Alouminion tis Ellados VEAΕ.
- 3) Den Helleniske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 183 af 19.7.2008.

Rettens dom af 15. december 2016 — DEI mod Kommissionen

(Sag T-421/09 RENV) ⁽¹⁾

(Konkurrence — misbrug af dominerende stilling — det græske marked for levering af brunkul og det græske engrosmarked for elektricitet — en beslutning om indførelse af specifikke tiltag for at afhjælpe de konkurrencebegrænsende virkninger af en overtrædelse af artikel 86, stk. 1, EF sammenholdt med artikel 82 EF — artikel 86, stk. 3, EF — begrundelsespligt — proportionalitet — aftalefrihed)

(2017/C 038/29)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Athen, Grækenland) (ved advokat P. Anestis)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Den Helleniske Republik (ved P. Mylonopoulos og K. Boskovits, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Christoforou, som befuldmægtiget, bistået af advokat A. Oikonomou)

Sagens genstand

Et søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 6244 endelig af 4. august 2009 om indførelse af specifikke tiltag for at afhjælpe de konkurrencebegrænsende virkninger af overtrædelsen, der blev fastslået i Kommissionens beslutning af 5. marts 2008 vedrørende Den Helleniske Republiks tildeling eller opretholdelse af DEI's rettigheder til udvinding af brunkul.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Den Helleniske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 11 af 16.1.2010.

Rettens dom af 15. december 2016 — Mondelez UK Holdings & Services mod EUIPO — Société des produits Nestlé (formen af en plade chokolade)

(Sag T-112/13) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — tredimensionalt varemærke — formen af en plade chokolade — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — fornødent særpræg opnået ved brug — artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 52, stk. 1 og 2, i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 038/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mondelez UK Holdings & Services Ltd, tidligere Cadbury Holdings Ltd (Uxbridge, Det forenede Kongerige) (ved T. Mitcheson, QC, solicitors P. Walsh, J. Blum og S. Dunstan, og barrister D. Byrne)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Schweiz) (først ved advokaterne G. Vos, M. Bakker og J. van den Berg, derefter ved G. Vos og S. Malynicz, QC, samt solicitors T. Scourfield og T. Reid)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. december 2012 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 513/2011-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Cadbury Holdings og Société des produits Nestlé

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 11. december 2012 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 513/2011-2) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Mondelez UK Holdings & Services Ltd afholdte omkostninger.
- 3) Société des produits Nestlé SA bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 123 af 27.4.2013.

Rettens dom af 15. december 2016 — TestBioTech m.fl. mod Kommissionen(Sag T-177/13) ⁽¹⁾

(Miljø — genetisk modificerede produkter — genetisk modificeret MON 87701 x MON 89788-sojabønne — anmodning om intern gennemgang af afgørelse om tilladelse til markedsføringen afslået — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)

(2017/C 038/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: TestBioTech eV (München, Tyskland), European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV (Braunschweig, Tyskland) og Sambucus eV (Vahlde, Tyskland) (ved K. Smith, QC, og barrister J. Stevenson)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved C. Cattabriga og P. Oliver, derefter ved C. Cattabriga og L. Flynn og endelig ved C. Cattabriga, L. Flynn og C. Valero, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (først ved E. Jenkinson og L. Christie, derefter ved L. Christie og endelig ved S. Brandon, som befuldmægtigede, bistået af barrister J. Holmes), Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) (ved D. Detken og S. Gabbi, som befuldmægtigede) og Monsanto Europe (Antwerpen, Belgien) samt Monsanto Company (Wilmington, De Forenede Stater) (ved advokat M. Pittie)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse af 8. januar 2013 om intern gennemgang af Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 28. juni 2012 om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 87701 x MON 89788-sojabønne (MON-87701-2 x MON-89788-1), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/200 (EUT 2012, L 171, s. 13)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV og Sambucus eV bærer deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) og Monsanto Europe samt Monsanto Company bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 22.6.2013.

Rettens dom af 15. december 2016 — Spanien mod Kommissionen(Sag T-466/14) ⁽¹⁾

(Toldunion — indførsel af varer på basis af tun fra El Salvador — efteropkrævning af importafgifter — anmodning om unndladelse af opkrævning af importafgifter — artikel 220, stk. 2, litra b), og artikel 236 i forordning (EØF) nr. 2913/92 — retten til en god forvaltning i henhold til artikel 872a i forordning (EØF) nr. 2454/93 — fejl fra de kompetente myndigheder, som ikke med rimelighed kunne opdages)

(2017/C 038/32)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved først ved advokat A. Rubio González, derefter ved advokat V. Ester Casas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Arenas, A. Caerios og B.-R. Killmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 2363 final af 14. april 2014, hvorved det fastslås, at fritagelse for importafgifter i et konkret tilfælde er berettiget for så vidt angår et bestemt beløb og ikke er berettiget for så vidt angår et andet beløb (REM 02/2013), for så vidt som det deri er fastslået, at fritagelsen for importafgifter af en størrelse på 14 417 193,41 EUR ikke er berettiget

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 261 af 11.8.2014.

Rettens dom af 15. december 2016 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-548/14) ⁽¹⁾

(Toldunion — indførsel af varer på basis af tun fra Ecuador — efteropkrævning af importafgifter — anmodning om undladelse af opkrævning af importafgifter — artikel 220, stk. 2, litra b), og artikel 236 i forordning (EØF) nr. 2913/92 — meddelelse til importørerne offentliggjort i Tidende — god tro — anmodning om fritagelse for importafgifter — artikel 239 i forordning (EØF) nr. 2913/92)

(2017/C 038/33)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved advokat A. Rubio González)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Arenas, A. Caeiros og B.-R. Killmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af artikel 2 i Kommissionens afgørelse C(2014) 3007 final af 15. maj 2014, hvorved det fastslås, at fritagelse for importafgifter i et konkret tilfælde er berettiget for så vidt angår et bestemt beløb og ikke er berettiget for så vidt angår et andet beløb (REM 03/2013)

Konklusion

- 1) Artikel 2 i Kommissionens afgørelse C(2014) 3007 final af 15. maj 2014, hvorved det fastslås, at fritagelse for importafgifter i et konkret tilfælde er berettiget for så vidt angår et bestemt beløb og ikke er berettiget for så vidt angår et andet beløb (REM 03/2013), annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 315 af 15.9.2014.

Rettens dom af 15. december 2016 — Infineon Technologies mod Kommissionen(Sag T-758/14) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — smart card chips — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — udvekslinger af følsomme forretningsoplysninger — ret til forsvar — overtrædelse på grund af formålet — bevis — forældelse — samlet og vedvarende overtrædelse — retningslinjerne af 2006 for beregning af bøder — værdien af afsætningen)

(2017/C 038/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Infineon Technologies AG (Neubiberg, Tyskland) (ved advokaterne I. Brinker, U. Soltész og P. Linsmeier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Biolan, A. Dawes, J. Norris-Usher og P. Van Nuffel, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Et søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand principalt om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 6250 final af 3. september 2014 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag AT.39574 — Smart Card Chips), og subsidiært om nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgeren

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Infineon Technologies AG bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 107 af 30.3.2015.

Rettens dom af 15. december 2016 — Philips og Philips France mod Kommissionen(Sag T-762/14) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — smart card chips — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — udvekslinger af følsomme forretningsoplysninger — overtrædelse på grund af formålet — samlet og vedvarende overtrædelse — princippet om god forvaltningsskik — pligt til at udvise omhu — bevis — 2006-samarbejdsmeddelelsen — forligsmeddelelsen — forældelse — retningslinjerne af 2006 for beregning af bøder — værdien af afsætningen)

(2017/C 038/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Koninklijke Philips NV (Eindhoven, Nederlandene) og Philips France (Suresnes, Frankrig) (ved advokaterne J. de Pree, S. Molin, A. ter Haar og T.M. Snoep)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Biolan, A. Dawes, J. Norris-Usher og P. Van Nuffel, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Et søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand principalt om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 6250 final af 3. september 2014 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag AT.39574 — Smart Card Chips), og subsidiært om ophævelse eller nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgerne

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Koninklijke Philips NV og Philips France bærer deres egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 73 af 2.3.2015.

Rettens dom af 15. december 2016 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-808/14) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — digital-tv — støtte til implementering af jordbaseret digital-tv i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder i Castilla-La Mancha — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked — begrebet virksomhed — økonomisk aktivitet — fordel — tjenesteydelse af almen økonomisk interesse — konkurrenceforvridning — artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF — pligt til at udvise omhu — rimelig frist — retssikkerhed — ligebehandling — proportionalitet — subsidiaritet — retten til oplysninger)

(2017/C 038/36)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (først ved abogado del Estado A. Rubio González, derefter ved abogado del Estado A. Gavela Llopis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved É. Gippini Fournier, P. Němečková og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 6846 final af 1. oktober 2014 om statsstøtte SA.27408 [(C 24/2010) (ex NN 37/2010, ex CP 19/2009)] tildelt af myndighederne i Castilla-La Mancha til implementering af jordbaseret digital-tv i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder i Castilla-La Mancha, som ændret ved afgørelse C(2015) 7193 final af 20. oktober 2015 om berigtigelse af visse fejl indeholdt i afgørelse C(2014) 6846 final.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 34 af 2.2.2015.

Rettens dom af 15. december 2016 — Abertis Telecom Terrestre og Telecom Castilla-La Mancha mod Kommissionen**(Forenede sager T-37/15 og T-38/15) ⁽¹⁾****(Statsstøtte — digital-tv — støtte til implementering af jordbaseret digital-tv i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder i Castilla-La Mancha — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked — begrebet virksomhed — økonomisk aktivitet — fordel — tjenesteydelse af almen økonomisk interesse — konkurrenceforvridning — artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF — ny støtte)**

(2017/C 038/37)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Abertis Telecom Terrestre, SA (Barcelona, Spanien) og Telecom Castilla-La Mancha, SA (Toledo, Spanien) (først ved advokaterne J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo, A. Balcells Cartagena og M. Bolsa Ferruz, derefter ved advokaterne J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo og M. Bolsa Ferruz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved É. Gippini Fournier, P. Němečková og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: SES Astra (Betzdorf, Luxembourg) (ved advokaterne F. González Díaz, F. Salerno og V. Romero Algarra)

Sagens genstand

Søgsmaal støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 6846 final af 1. oktober 2014 om statsstøtte SA.27408 [(C 24/2010) (ex NN 37/2010, ex CP 19/2009)] tildelt af myndighederne i Castilla-La Mancha til implementering af jordbaseret digital-tv i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder i Castilla-La Mancha, som ændret ved afgørelse C(2015) 7193 final af 20. oktober 2015 om berigtigelse af visse fejl indeholdt i afgørelse C(2014) 6846 final.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Abertis Telecom Terrestre, SA og Telecom Castilla-La Mancha, SA bærer deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen og SES Astra afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 16.3.2015.

Rettens dom af 15. december 2016 — Aldi mod EUIPO — Miquel Alimentació Grup (Gourmet)**(Sag T-212/15) ⁽¹⁾****(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Gourmet — ældre nationale ord- og figurmærker GOURMET og Gourmet — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)**

(2017/C 038/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Tyskland) (ved advokaterne C. Fürsen, N. Lützenrath, U. Rademacher og N. Bertram)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved M. Eberl og M. Fischer, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Miquel Alimentació Grup, SA (Vilamalla, Spanien) (ved advokaterne C. Duch Fonoll og R. Niebel)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 24. februar 2015 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 0314/2014-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Miquel Alimentació Grup og Aldi

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Aldi GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 198 af 15.6.2015.

Rettens dom af 15. december 2016 — Redpur mod EUIPO — Redwell Manufaktur (Redpur)

(Sag T-227/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Redpur — det ældre EU-figurmærke redwell INFRAROT HEIZUNGEN — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 038/39)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Redpur GmbH (Hayingen, Tyskland) (ved advokat S. Schiller)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Redwell Manufaktur GmbH (Rotenturm an der Pinka, Østrig) (ved advokat C. Gassauer Fleissner)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. februar 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 678/2014-1) vedrørende en mellem Redpur og Redwell Manufaktur.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Redpur GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 236 af 20.7.2015.

**Retten dom af 15. december 2016 — Keil mod EUIPO — NaturaFit Diätetische
Lebensmittelproduktion (BasenCitrato)**

(Sag T-330/15) ⁽¹⁾

*(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket BasenCitrato — absolut registreringshindring —
beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)*

(2017/C 038/40)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Rudolf Keil (Grevenbroich, Tyskland) (ved advokat J. Sachs)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Hanne, D. Walicka og A. Schifko, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: NaturaFit Diätetische Lebensmittelproduktions GmbH (Röttenbach, Tyskland) (ved advokat N. Reber)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. april 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1541/2014-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem NaturaFit Diätetische Lebensmittelproduktions GmbH og M. Keil.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPI) frifindes.
- 2) Rudolf Keil betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 24.8.2015.

Retten dom af 14. december 2016 — Todorova Androva mod Rådet m.fl.

(Sag T-366/15) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2011 — ikke opførelse på listen over forfremmelsesværdige tjenestemænd — frifindelse af sagsøgte i første instans — vedtægtens artikel 45 — § 4 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — ligebehandling — begrundelsespligt — bevisbyrde — undersøgelsespligt, som påhviler den domstol, der realitetsbehandler sagen — ulovlighedsindsigelse — regel om overensstemmelse mellem klagen og det søgsmål, der anlægges ved Unionens retsinstanter)

(2017/C 038/41)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Viara Todorova Androva (Rhode Saint Genèse, Belgien) (ved advokat M. Velardo)

De øvrige parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og M. Veiga, som befuldmægtigede), Europa-Kommissionen (først ved J. Currall, G. Gattinara og A. C. Simon, derefter ved G. Gattinara og A. C. Simon, som befuldmægtigede) og Revisionsretten (ved N. Scafarto, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for Rådet for Den Europæiske Union: Europa-Parlamentet (ved D. Nessaf og M. Dean, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten for EU-Personalesager (Anden Afdeling) den 29. april 2015, Todorova Androva mod Rådet (F-78/12, EU:F:2015:37), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Viara Todorova Androva bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Parlamentet bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 12.10.2015.

Retten dom af 15. december 2016 — Aldi mod EUIPO — Cantina Tollo (ALDIANO)

(Sag T-391/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket ALDIANO — ældre EU-ordmærke ALDI — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — regel 22, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2868/95)

(2017/C 038/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Tyskland) (ved advokaterne N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen og N. Bertram)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved M. Rajh, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Cantina Tollo SCA (Tollo, Italien) (ved advokaterne F. Celluprica og F. Fischetti)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. maj 2015 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1612/2014-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Aldi og Cantina Tollo

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Aldi GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 302 af 14.9.2015.

Rettens dom af 15. december 2016 — Intesa Sanpaolo mod EUIPO (START UP INITIATIVE)(Sag T-529/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket START UP INITIATIVE — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 038/43)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Intesa Sanpaolo SpA (Torino, Italien) (ved advokaterne P. Pozzi og F. Braga)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (først ved P. Bullock, derefter ved D. Rampini, som befuldmægtigede)

Sagens genstandSøgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. juni 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2777/2014-1), vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegn *START UP INITIATIVE* som EU-varemærke**Konklusion**

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Intesa Sanpaolo SpA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 9.11.2015.

Rettens dom af 15. december 2016 — Novartis mod EUIPO (Gengivelse af en grå bue og gengivelse af en grøn bue)(Forenede sager T-678/15 og T-679/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgninger om EU-figurmærker, der gengiver henholdsvis en grå bue og en grøn bue — absolut registreringshindring — fornødent særpræg — tegnets enkelhed — Artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 038/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Novartis AG (Basel, Schweiz) (ved advokat M. Zintler)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved H. Kunz og S. Hanne, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

To søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelser truffet den 23. september 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sagerne R 78/2015-5 og R 89/2015-5) vedrørende en ansøgning om registrering af to figurtegn, der gengiver henholdsvis en grå bue og en grøn bue, som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Afgørelser truffet den 23. september 2015 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sagerne R 78/2015-5 og R 89/2015-5) annulleres.

- 2) De af Novartis AG til nævnte appelkammer indgivne klager tages til følge.
- 3) EUIPO betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 90 af 7.3.2016.

Rettens dom af 9. november 2016 — Gallardo Blanco mod EUIPO — Expasa Agricultura y Ganadería (gengivelse af et bidsel i H-form)

(Sag T-716/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket, der består af gengivelsen af et bidsel i H-form — ældre EU- og spansk figurmærke — relativ registreringshindring — reel brug af de ældre varemærker — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 038/45)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Juan Gallardo Blanco (Los Barrios, Spanien) (ved advokat E. Estella Garbayo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Expasa Agricultura y Ganadería, SA (Jerez de la Frontera, Spanien) (ved advokat A. Bosch Döffert)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. september 2015 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1502/2014-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Expasa Agricultura y Ganadería og M. Juan Gallardo Blanco

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Juan Gallardo Blanco betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 15.2.2016.

Kendelse afsagt af Rettens vicepræsident den 16. december 2016 — Casanovas Bernad mod Kommissionen

(Sag T-826/16 R)

(Særlige rettergangsformer — personalesag — kontraktansatte — opsigelse af en tidsubegrænset kontrakt — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2017/C 038/46)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Luis Javier Casanovas Bernad (Saint Domingue, Den Dominikanske Republik) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis-Kayser og G. Berscheid, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring i henhold til artikel 278 TEUF og artikel 279 TEUF med påstand om udsættelse af Kommissionens afgørelse af 27. september 2016 om opsigelse af sagsøgerens kontrakt.

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 28. oktober 2016 — Andreassons Åkeri m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-746/16)

(2017/C 038/47)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøgere: Andreassons Åkeri i Veddige AB (Veddige, Sverige), Luke Transport AB (Laholm, Sverige) og Zimit Transportförmedling AB under konkurs (Veddige) (ved advokaterne A. Broch og C.M. von Quitzow)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Kommissionens afgørelse (Ares(2016) 4309876) af 10. august 2016 om at nedlægge EU-pilot nr. 7504/15/EMPL annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende: Sagsøgerne har i henhold til civile retlige kontrakter benyttet sig af uafhængige polske arbejdstagere med indregistrerede virksomheder i Polen, der herefter leverede tjenesteydelser til sagsøgerne. De nævnte arbejdstagere vendte efter udførelsen af de aftalte tjenesteydelser tilbage til Polen, hvor de er bosat i henhold til lovgivningen om social sikring. Efterfølgende har Skatteverket (de svenske skattemyndigheder) efter specifikke kontroller (skattemæssige kontroller) pålagt sagsøgerne at betale svenske arbejdsgiverbidrag for så vidt angår de polske uafhængige arbejdstagere samt pålagt sagsøgerne særlige bøder i henhold til straffeloven. Dette er i strid med Rådets forordning (EØF) nr. 574/72, der nu er afløst af Rådets forordning (EF) nr. 987/2009.
2. Andet anbringende: Den svenske regering meddelte i medfør af artikel 4 i forordning nr. 574/72, der var gældende på tidspunktet for Sveriges tiltrædelse af Den Europæiske Union, at det for Sveriges vedkommende var den svenske Försäkringskassan (det svenske socialforsikringskontor), der var den kompetente myndighed i socialsikringsretlige spørgsmål i forbindelse med implementeringen af de relevante EU-retlige regler. I henhold til den nationale svenske lovgivning er det imidlertid de svenske skattemyndigheder, som sørger for opkrævningen af arbejdsgiverbidrag.
3. Tredje anbringende: Der er sket en dobbeltopkrævning af sociale sikringsbidrag, hvilket netop er det, som de omhandlede forordninger har til formål at undgå.
4. Fjerde anbringende: Det kræves, at den enkelte polske uafhængige arbejdstager er registreret i det svenske socialforsikringskontors register, for at der kan opkræves svenske arbejdsgiverbidrag for den pågældende. De svenske skattemyndigheder har ikke iværksat nogen undersøgelse af, om dette var tilfældet. Den omstændighed, at der blev opkrævet arbejdsgiverbidrag, uden at disse vedrørte en bestemt person, hvilket sker i de fleste medlemsstater, må anses for at være i strid med EU-retten.

Sag anlagt den 9. november 2016 — Irland mod Kommissionen**(Sag T-778/16)**

(2017/C 038/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Irland (ved E. Creedon, K. Duggan og A. Joyce, som befuldmægtigede, P. Baker, QC, barristers S. Kingston, C. Donnelly, B. Doherty og A. Goodman, og SC P. Gallagher, D. McDonald og M. Collins)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2016) 5605 final af 30. august 2016, der blev rettet til Irland i sag om statsstøtte SA.38373 (2014/C), som blev iværksat af Irland til fordel for Apple, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale Irlands sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat ni anbringender.

1. Første anbringende vedrører et af Kommissionen urigtigt udøvet skøn, for så vidt som den har misforstået irsk ret og de relevante faktiske omstændigheder.
 - Det bliver i afgørelsen urigtigt hævdet, at der med to bindende svar, som blev afgivet i 1991 og 2007 af Irish Revenue Commissioners blev givet »afkald« på skatteindtægter, som Irland ellers ville have været berettiget til at opkræve fra irske filialer af Apples Sales International (ASI) og Apple Operations Europe (AOE). De bindende svar indebar ikke nogen afvigelse fra irsk lovgivning. De almindelige skatteregler, der finder anvendelse på filialer i Irland til selskaber, som ikke er hjemmehørende i Irland, er indeholdt i section 25 i Taxes Consolidation Act af 1997. De afgivne bindende svar anvendte blot section 25, som i overensstemmelse med territorialprincippet kun beskatter det overskud, der kan tilregnes filialen, og ikke selskabets ikke-irske overskud. Afgørelsen hviler også på en fejlagtig karakterisering af aktiviteterne og ansvaret hos ASI's og AOE's irske datterselskaber. Disse filialer udøvede rutinefunktioner, men alle væsentlige beslutninger inden for ASI og AOE blev truffet i USA og det overskud, der hidrører fra disse beslutninger, kunne ikke med rette beskattes hos ASI's og AOE's irske filialer. Kommissionens tilregnelser af Apples intellektuelle ejendomsrettigheder til AOE's og ASI's irske filialer er ikke i overensstemmelse med irsk lovgivning og er endvidere uforenelig med de principper, som Kommissionen har hævdet at anvende, ligesom det er tilfældet med Kommissionens udtrykkelige afvisning af at tage Apple Inc's aktiviteter i betragtning.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionen har begået klare fejl i forbindelse med sin bedømmelse af statsstøtte.
 - Kommissionens påstand om, at ASI og AOE blev indrømmet en »fordel« er ukorrekt. De bindende svar afveg ikke fra »normal« beskatning, idet ASI og AOE ikke betalte mindre i skat end de var forpligtet til i henhold til section 25. Kommissionen har også fejlagtigt hævdet, at udtalelserne var selektive. Kommissionens referencesystem undlader med urette at tage hensyn til sondringen mellem hjemmehørende og ikke-hjemmehørende selskaber. Kommissionen forsøger at genskrive de irske selskabsbeskatningsregler, således at de såkaldte Revenue Commissioners i forbindelse med de bindende svar burde have anvendt Kommissionens version af armslængdeprincippet. Dette princip er ikke en del af EU-lovgivningen eller af irsk lovgivning vedrørende beskatning af filialoverskud, og Kommissionens påstand er uforenelig med medlemsstaternes suverænitæt inden for området for direkte beskatning.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionens anvendelse af armslængdeprincippet er inkonsekvent og åbenbart ukorrekt.
 - Selv såfremt armslængdeprincippet var retligt relevant (hvilket Irland ikke anerkender), har Kommissionen ikke anvendt det på en konsekvent måde og ikke foretaget en samlet undersøgelse af Apple-koncernens samlede situation.

4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionens subsidiære begrundelse er ukorrekt.
 - Kommissionen afviste med urette sagkyndige udtalelser, der blev forelagt af Irland, og som viste, at selv såfremt armslængdeprincippet fandt anvendelse (hvilket Irland ikke anerkender), var skattebehandlingen af ASI og AOE i overensstemmelse med dette princip.
5. Med det femte anbringende gøres gældende, at Kommissionens alternative begrundelse er urigtig.
 - Kommissionen har fejlagtigt hævdet, at armslængdeprincippet er en del af irsk ret, at section 25 blev anvendt inkonsekvent, og at section 25 tildeler utilladelige skønsmålinger. Section 25 tildeler ikke Revenue Commissioners et sådant skøn.
6. Med det sjette anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat væsentlige formforskrifter.
 - Kommissionen fremlagde aldrig en klar redegørelse for sin statsstøtte-teori under undersøgelsen, og afgørelsen indeholder konstateringer om faktiske omstændigheder, som Irland aldrig fik mulighed for at kommentere. Kommissionen tilsidesatte princippet om god forvaltningsskik ved ikke at handle upartisk og i overensstemmelse med sin pligt til at udvise omhu.
7. Med det syvende anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
 - Kommissionen tilsidesatte retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ved at påberåbe sig påståede EU-regler, der aldrig var blevet identificeret forinden. Disse regler er nye, og deres rækkevidde og virkninger er aldeles usikre. Kommissionen har påberåbt sig OECD-dokumenter fra 2010, men (selv såfremt de var bindende) kunne disse ikke forudses i 1991 eller 2007.
8. Med det ottende anbringende gøres gældende, at Kommissionen ikke havde kompetence til at træffe afgørelsen, og at den har tilsidesat artikel 4 og 5 TEU samt princippet om medlemsstaternes skattemæssige autonomi.
 - Kommissionen har ikke i henhold til statsstøttere-glerne kompetence til énsidigt at sætte sit eget syn på den geografiske rækkevidde og omfanget af medlemsstaternes skattejurisdiktion i stedet for medlemsstaternes. Formålet med statsstøttere-glerne er at håndtere statslige interventioner, der tildeler en selektiv fordel. Statsstøttere-glerne kan i sagens natur ikke anvendes til at løse problemer med misforhold mellem skatteordningerne på et overordnet plan.
9. Med det niende anbringende gøres gældende, at Kommissionen åbenbart tilsidesatte artikel 296 TEUF og artikel 42, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
 - Kommissionen har åbenbart tilsidesat sin pligt til at give en klar og utvetydig begrundelse for sin afgørelse ved samtidigt at støtte sig på stærkt afvigende faktiske scenarier, ved at modsige sig selv med hensyn til kilden til den regel, som Irland angiveligt har tilsidesat, og ved at give udtryk for, at Irland tildelte statsstøtte vedrørende overskud, der skulle beskattes i andre jurisdiktioner.

Sag anlagt den 29. november 2016 — QC mod Det Europæiske Råd

(Sag T-834/16)

(2017/C 038/49)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: QC (Lesbos, Grækenland) (ved advokat Ch. Ladis)

Sagsøgt: Det Europæiske Råd

Sagsøgerens påstande

- »Erklæringen fra EU og Tyrkiet« af 18. marts 2016, der blev offentliggjort samme dag i pressemeddelelse nr. 144/16, annulleres.

- Alle dens virkninger erklæres ugyldige.
- Der træffes afgørelse efter en fremskyndet procedure.
- Aftalen suspenderes øjeblikkeligt.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at aftalen tilsidesætter væsentlige formforskrifter og materielle krav, og at den er udtryk for magtmisbrug.
2. Det andet anbringende er støttet på Amnesty Internationals relevante og underbyggede rapporter, der bekræfter ovennævnte tilsidesættelser og den humanitære krise, der er en følge af aftalen.
 - Anvendelsen af aftalen, der ifølge sagsøgeren reelt er en international traktat, har medført en systematisk ikke-anvendelse af asylsystemet og direkte tilsidesættelse af Genevekonventionen.
3. Det tredje anbringende er støttet på den orienterende note fra Parlamentets medlemmer af Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe.
 - Aftalen har medført og medfører en »grov og vedvarende tilsidesættelse« af EU's værdier.
4. Det fjerde anbringende er støttet på Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis.
 - Der henvises dernæst til den internationalt anerkendte kendsgerning, at Tyrkiet ikke er et »sikkert land« henset til dets brug af tortur og adskillige domme for overtrædelse af menneskerettighederne.
5. Det femte anbringende vedrører TEUF-traktaten.
 - Det gøres gældende, at det, der med urette kaldes en erklæring, indeholder en åbenbar tilsidesættelse af EUF-traktatens femte del, afsnit V, vedrørende »internationale aftaler«.
6. Sjette anbringende vedrører Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
 - Aftalen tilsidesætter desuden de internationale menneskerettigheder, herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder med hensyn til den menneskelige værdighed og de udtrykkeligt forbudte »massetilbagesendelser«. Navnlig fremhæves med søgsmålet den utilsigtede tilsidesættelse eller den bevidst manglende gennemførelse af de udtrykkeligt nævnte direktiver vedrørende den indsats, som kræves af EU i tilfælde af en »massetilstrømning« af mennesker ved grænserne, navnlig når disse mennesker er sårbare, og de direktiver, der regulerer procedurerne for tildeling af international beskyttelse og retten til asyl.
7. Syvende anbringende er baseret på dokumenter fra professionelle og andre pålidelige organisationer.
 - Med søgsmålet gøres det gældende, at EU med den anfægtede aftale har frembragt en enorm tilstrømning af mennesker til Grækenland og Tyrkiet, som lever under kummerlige forhold uden nogen som helst rettigheder og uden hensyn til, at de måske har været udsat for mishandling fra ordensmagts side.
 - Endelig gøres det med søgsmålet gældende, at EU over for en menneskelig og social katastrofe, åbenlyst har tilsidesat sine EU-retlige og internationale forpligtelser.

Sag anlagt den 28. november 2016 — Sverige mod Kommissionen

(Sag T-837/16)

(2017/C 038/50)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Sverige (ved A. Falk og F. Bergius)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2016) 5644 af 7. september 2016 om tilladelse til visse anvendelser af blysulfochromat, gul og blychromatmolybdatsulfat, rød i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (den anfægtede afgørelse), annulleres,
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende: Kommissionen har overskredet sine gennemførelsesbeføjelser i henhold til artikel 291, stk. 2, TEUF og forordning (EF) nr. 1907/2006.
 - Kommissionen har overskredet sine gennemførelsesbeføjelser ved at tilsidesætte artikel 55 og artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006 og i strid med forordningens formål at meddele den ansøgte godkendelse uden at betingelserne herfor, der er fastsat i forordningen, var opfyldt.
 - Kommissionen har tilsidesat artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006 ved at meddele godkendelse uden selv at foretage en vurdering af betingelserne for at udstede en godkendelse i henhold til denne bestemmelse og uden i tilstrækkelig grad at undersøge, om betingelserne for at udstede en godkendelse i henhold til denne bestemmelse var opfyldt.
 - Kommissionen har endvidere tilsidesat artikel 55 i forordning nr. 1907/2006 ved at meddele godkendelse i strid med godkendelsessystemets formål, nemlig at sikre et velfungerende indre marked og gradvist at erstatte særligt problematiske stoffer med egnede alternative stoffer eller teknologier, hvor det er teknisk og økonomisk muligt.
2. Andet anbringende: Kommission har foretaget en åbenbar fejlagtig vurdering og begået en retlig fejl.
 - Samme omstændigheder som anført med hensyn til det første anbringende påberåbes ligeledes i forhold til dette anbringende. Kommissionens tilsidesættelse af artikel 55 og artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006, som angivet ovenfor, indebærer ligeledes, at Kommissionen i den anfægtede afgørelse foretog en åbenbart fejlagtig vurdering og begik en retlig fejl.
3. Tredje anbringende: Kommissionen har tilsidesat forsigtighedsprincippet og begrundelsespligten.
 - Kommissionen har tilsidesat forsigtighedsprincippet ved at udstede godkendelse uden selv at foretage en vurdering af betingelserne herfor i henhold til artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006 og uden at foretage en tilstrækkelig undersøgelse af, om betingelserne for at meddele godkendelse i henhold til denne bestemmelse, var opfyldt.
 - Under alle omstændigheder har Kommissionen tilsidesat sin begrundelsespligt i henhold til artikel 296 TEUF, artikel 130 i forordning nr. 1907/2006 og princippet om god forvaltningsskik, da det ikke er muligt at udlede af den anfægtede afgørelse, hvordan Kommissionen har vurderet, om betingelserne for tildelingen af en godkendelse i henhold til forordningens artikel 60, stk. 4, var opfyldt.

Sag anlagt den 30. november 2016 — BP mod FRA

(Sag T-838/16)

(2017/C 038/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: BP (Wien, Østrig) (ved advokat E. Lazar)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA)

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt som følge af fejlhåndtering og lækning af hans/hendes personoplysninger og adskillige andre uregelmæssigheder, der opstod i forbindelse med sagsøgtets sagsbehandling af hans/hendes begæringer om aktindsigt i henhold til forordning nr. 1049/2001 og hans/hendes begæringer om indsigt i oplysninger i henhold til artikel 13 i forordning nr. 45/2001.
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt som følge af tilsidesættelser af adskillige bestemmelser, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder.
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt som følge af sagsøgtets ulovlige handlinger i forbindelse med opfyldelsen af dommen i sag T-658/13P.
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for sagsøgerens ikke-økonomiske skade.
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for den økonomiske skade.
- Sagsøgte tilpligtes at erstatte de retsomkostninger, sagsøgeren har betalt for juridisk rådgivning i forbindelse med den administrative fase.
- Sagsøgte tilpligtes at betale morarenter af det endeligt tilkendte beløb.
- Sagsøgte tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger selv i tilfælde af, at sagsøgte frifindes.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af regler, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder, herunder bl.a. en tilsidesættelse af databeskyttelsesregler, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1049/2001, sammenholdt med samme forordnings artikel 4, stk. 4, og med gennemførelsesbestemmelserne i forordning nr. 1049/2001, en tilsidesættelse af artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK), en tilsidesættelse af databeskyttelsesregler, der er fastsat i adskillige bestemmelser i forordning nr. 45/2001 og i gennemførelsesbestemmelserne i forordning nr. 45/2001, og en tilsidesættelse af pligten til at udvise omhu.
2. Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af tavshedspligten, som førte til lækningen af sagsøgerens personoplysninger til tredjeparter og til pressen, en påstand om magtfordrejning, og alvorlig mangel på at gøre sig umage og udvise omhu i forbindelse med behandlingen af sagsøgerens personoplysninger.

Sag anlagt den 30. november 2016 — Repower mod EUIPO — repowermap (REPOWER)

(Sag T-842/16)

(2017/C 038/52)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Repower AG (Brusio, Schweiz) (ved advokaterne R. Kunz Hallstein og H. Kunz Hallstein)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: repowermap.org (Bern, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Repower AG

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af varemærket »REPOWER« — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 020 351

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. september 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2311/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 75, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 29. november 2016 — dm drogerie markt mod EUIPO — Digital Print Group O. Schimek (Foto Paradies)

(Sag T-843/16)

(2017/C 038/53)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Tyskland) (ved advokaterne T. Strack og O. Bludovsky)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Digital Print Group O. Schimek GmbH (Nürnberg, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Foto Paradies« — EU-varemærkeregistriering nr. 10 707 933

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. september 2016 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1194/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 29. november 2016 — Alpirsbacher Klosterbräu Glauner mod EUIPO (Klosterstoff)**(Sag T-844/16)**

(2017/C 038/54)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Alpirsbacher Klosterbräu Glauner GmbH & Co. KG (Alpirsbach, Tyskland) (ved advokaterne W. Göpfert og S. Hofmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Klosterstoff« — registreringsansøgning nr. 13 945 944

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. oktober 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2064/2015-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), c) og g), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 1. december 2016 — Deichmann mod EUIPO — Vans (V)**(Sag T-848/16)**

(2017/C 038/55)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Deichmann SE (Essen, Tyskland) (ved advokat C. Onken)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Vans, Inc. (Cyprus, Californien, Amerikas Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger om det omtvistede varemærke: Vans, Inc.

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke (gengivelse af »V«) — ansøgning nr. 10 345 403

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. september 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2129/2015-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af varemærkeforordningens artikel 151, stk. 2, sammenholdt med regel 19, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 2868/95.
- Tilsidesættelse af regel 19, stk. 2, litra a), nr. ii), og stk. 3 samt regel 20, stk. 1, i forordning nr. 2868/95.
- Tilsidesættelse af principperne om retssikkerhed, god forvaltningsskik, ligebehandling og ikke-tilbagevirkende kraft.

Sag anlagt den 4. december 2016 — PGNiG Supply & Trading mod Kommissionen**(Sag T-849/16)**

(2017/C 038/56)

Processprog: polsk

Parter*Sagsøger:* PGNiG Supply & Trading GmbH (München, Tyskland) (ved advokat M. Jeżewski)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Europa-Kommissionens afgørelse af 28. oktober 2016 om ændringen af betingelserne for OPAL-rørledningsprojektets undtagelse fra visse EU-retlige krav annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført 14 anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af grundlæggende rettigheder og fejlagtig bedømmelse af den retsakt, hvormed proceduren til ændring af den hidtidige undtagelse fra visse EU-retlige krav, som var blevet fastsat for OPAL-rørledningsprojektet i 2009 ved afgørelse fra det tyske Bundesnetzagentur (den tyske nationale reguleringsinstans), var blevet indledt
2. Andet anbringende om manglende beføjelse til at udstede en afgørelse med henblik på ændringen af OPAL's undtagelse fra bestemte EU-retlige krav.
3. Tredje anbringende om forkert fortolkning af de betingelser, hvorunder gasinfrastrukturen i henhold til artikel 36, stk.1, sammenholdt med artikel 2, nr. 17), i direktiv 2009/73 kunne undtages
 - I henhold til artikel 36, stk. 1, i direktiv 2009/73/EF kan der kun tildeles en undtagelse i relation til sammenkoblingslinjer, LNG (flydende naturgas)-faciliteter og lagerfaciliteter. En »sammenkoblingslinje« er imidlertid en transmissionslinje, som krydser en grænse mellem medlemsstater med det ene formål at forbinde disse medlemsstaters nationale transmissionssystemer
 - OPAL er ingen »sammenkoblingslinje«, fordi Gazelle-gasrørledningen, der er forbundet med den, som går igennem det tjekiske område, er en transitledning, hvormed gassen fra OPAL ledes tilbage til Tyskland

4. Fjerde anbringende om forkert fortolkning af de betingelser, hvorunder gasinfrastrukturen i henhold til artikel 36, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 2, nr. 33), i direktiv 2009/73, kunne undtages
 - Betingelsen for, at en regulerende myndighed kan tildele en undtagelse for store nye gasinfrastrukturer, er, at risikoen i forbindelse med investeringen er så stor, at investeringen ikke ville finde sted, medmindre en undtagelse blev indrømmet
 - Den investering, som har byggeriet af OPAL til genstand, var blevet helt gennemført og afsluttet den 13. juli 2011, således at der ikke længere kunne være tale om, at sådanne risici fortsat bestod
5. Femte anbringende om forkert fortolkning af de betingelser, hvorunder gasinfrastrukturen i henhold til artikel 36, stk. 1, litra a), og e), i direktiv 2009/73/EF kunne undtages, og derved bevirkede antagelse, at ændringen af den undtagelse, som var blevet tildelt af den regulerende myndighed til fordel for OPAL, ikke havde en negativ indvirkning på konkurrencen på naturgasmarkedet
6. Sjette anbringende om forkert fortolkning af de betingelser, hvorunder gasinfrastrukturen i henhold til artikel 36, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/73/EF kunne undtages, og derved bevirkede antagelse, at ændringen af den undtagelse, der var blevet tildelt af den regulerende myndighed til fordel for OPAL, forbedrede forsyningsikkerheden på det indre marked
7. Syvende anbringende om, at der ikke blev taget hensyn til det forhold, at Bundesnetzagentur ved udstedelsen af en afgørelse om en undtagelse i henhold til artikel 36 i direktiv 2009/73/EF skulle tage hensyn til standarderne i artikel 102 TEUF
8. Ottende anbringende om tilsidesættelse af principperne om retssikkerhed og beskyttelse af den berettigede forventning
9. Niende anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet
10. Tiende anbringende om fortrinsbehandling for så vidt angår den infrastruktur, som skaber undtagelsens genstand, hvis status ikke er i overensstemmelse med EU-retten
11. Ellefte og tolvte anbringende om tilsidesættelse af artikel 274 henholdsvis artikel 254 i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side
12. Trettende anbringende om tilsidesættelse af artikel 7 i TEUF ved udstedelse af en afgørelse, der er i modstrid med Den Europæiske Unions andre politikker
13. Fjortende anbringende om uanvendelighed i henhold til artikel 277 TEUF af artikel 2, nr. 33), sammenholdt med artikel 36, stk. 1, i direktiv 2009/73, fordi der dermed indføres en sontring, som er udtryk for forskelsbehandling, mellem de infrastrukturer, der kan undtages af den regulerende myndighed, og de øvrige infrastrukturer, der ikke ville komme i betragtning med hensyn til en sådan undtagelse

Sag anlagt den 30. november 2016 — QE mod Eurojust

(Sag T-850/16)

(2017/C 038/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: QE (Gouvy, Belgien) (ved advokaterne T. Bontinck og S. Cherif)

Sagsøgt: Eurojust

Sagsøgerens påstande

- Før der træffes yderligere afgørelse tilpligtes sagsøgte at fremlægge referat af mødet af 17. marts 2016.
- De anfægtede afgørelser af 22. april 2016 og 18. maj 2016 annulleres.
- Eurojust tilpligtes at erstatte det tab, som QE har lidt, der med forbehold for en forhøjelse eller nedsættelse under sagen er anslået til 20 000 EUR (tyve tusinde euro), med tillæg af renter regnet fra indgivelsen af klagen den 8. juli 2016, som beregnes på grundlag af den sats, der fastsættes af Den Europæiske Centralbank for de vigtigste refinansieringstransaktioner, der finder anvendelse på den pågældende periode, med tillæg af to point.
- Eurojust tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende vedrører det manglende retlige grundlag og de tilsidesættelser af retten til at blive hørt samt af proportionalitetsprincippet, som afgørelsen af 22. april 2016 er behæftet med.
2. Andet anbringende vedrører den tilsidesættelse af artikel 23, stk. 2, i bilag IX til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, det åbenbart urigtige skøn og de tilsidesættelser af proportionalitetsprincippet og af pligten til at udvise omhu, som afgørelsen af 18. maj 2016 er behæftet med.
3. Tredje anbringende vedrører det magtmisbrug og den interessekonflikt, som de to anfægtede afgørelser er behæftet med.

Sag anlagt den 5. december 2016 — Barata mod Parlamentet

(Sag T-854/16)

(2017/C 038/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Joao Miguel Barata (Evere, Belgien) (ved advokaterne G. Pandey og D. Rovetta, og solicitor J. Grayston)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Indledningsvis fastslås om fornødent, at tjenstemandsvedtægtens artikel 90 er ugyldig og ikke finder anvendelse i denne sag, jf. artikel 277 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- Annullation af den kollektivt anfægtede afgørelse, dvs. afgørelsen af 29. januar 2016 truffet af Directorate for Human Resources Development, om ikke at opføre sagsøgeren på listen over udvalgte ansøgere og af afgørelsen af 25. august 2016 om afslag på en klage i henhold til vedtægtens artikel 90.
- Annullation af den interne meddelelse om udvælgelsesprøve 2015/023, som cirkulerede blandt de ansatte den 18. september 2015.
- Annullation af udkastet til listen over tjenestemand udvalgt til at deltage i det førnævnte træningsprogram i dets helhed.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender vedrørende tilsidesættelse af tjenstemandsvedtægten og af væsentlige processuelle krav og samt tilsidesættelse af EU-traktaterne og af generelle EU-retlige principper.

1. Første anbringende om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om effektiv domstolsbeskyttelse, tilsidesættelse af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og påstand om ulovlighed og uanvendelighed i henhold til artikel 277 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde i relation til ulovligheden og uanvendeligheden af tjenstemandsvedtægten artikel 90.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af pligten til god forvaltning.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og forskelsbehandling.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af sagsøgerens berettigede forventninger og af lighedsprincippet.

Sag anlagt den 5. december 2016 — Erdinger Weißbräu Werner Brombach mod EUIPO (Formen på et stort glas)

(Sag T-857/16)

(2017/C 038/59)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Erdinger Weißbräu Werner Brombach GmbH & Co. KG (Erding, Tyskland) (ved advokat A. Hayn)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: tredimensionalt EU-varemærke, hvor Den Europæiske Union er designeret (formen på et stort glas) — registreringsansøgning nr. 1 242 704

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. september 2016 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 659/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der er afholdt under sagen for appelkammeret.
- Der afholdes mundtlig forhandling.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 7. december 2016 — Damm mod EUIPO — Schlossbrauerei Au-Hallertau Willibald Beck Freiherr von Peccoz (EISKELLER)

(Sag T-859/16)

(2017/C 038/60)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Sociedad Anónima Damm (Barcelona, Spanien) (ved advokat P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Schlossbrauerei Au-Hallertau Willibald Beck Freiherr von Peccoz GmbH & Co. KG (Au-Hallertau, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Schlossbrauerei Au-Hallertau Willibald Beck Freiherr von Peccoz GmbH & Co. KG

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »EISKELLER« — EU-varemærkeansøgning nr. 12 204 426

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. september 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2428/2015-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og Schlossbrauerei Au-Hallertau Willibald Beck Freiherr von Peccoz GmbH & Co. KG tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 6. december 2016 — Wirecard mod EUIPO (mycard2go)

(Sag T-860/16)

(2017/C 038/61)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Wirecard AG (Aschheim, Tyskland) (ved advokat A. Bayer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »mycard2go« — ansøgning nr. 14 303 465

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. oktober 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 281/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og sagen hjemsendes til sagsøgte med henblik på fortsættelse af registreringsagen vedrørende EU-varemærke nr. 14 303 465.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der er opstået under klagesagen for EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009 sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 7. december 2016 — C & J Clark International mod Kommissionen**(Sag T-861/16)**

(2017/C 038/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: C & J Clark International Ltd (Somerset, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne A. Willems og S. De Knop)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1647 af 13. september 2016 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Vietnam, produceret af Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd. og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomhed Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd., Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc. og Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 (EUT L 245, s. 16) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen ved at handle uden retsgrundlag har tilsidesat princippet om kompetencetildeling i henhold til artikel 5, stk. 1 og 2, TEU.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen ved ikke at træffe de nødvendige foranstaltninger til at opfylde Domstolens dom af 4. februar 2016, *C & J Clark International*, C-659/13 og C-34/14, EU:C:2016:74, har tilsidesat artikel 266 TEUF.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen ved at pålægge antidumpingtold på import af fodtøj, »som fandt sted i løbet af anvendelsesperioden for [de anfægtede forordninger]«, tilsidesatte grundforordningens ⁽¹⁾ artikel 1, stk. 1, og artikel 10, stk. 1, samt retssikkerhedsprincippet (ikke tilbagevirkende kraft).
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen ved at pålægge en antidumpingtold uden at foretage en ny af analyse af Unionens interesser har tilsidesat grundforordningens artikel 21, og at det under alle omstændigheder ville have været åbenbart urigtigt at konkludere, at det var i Unionens interesse at pålægge en antidumpingtold.

5. Femte anbringende om, at Kommissionen ved at vedtage en retsakt, der går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dens mål, har tilsidesat artikel 5, stk. 1 og 4, TEU.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, EUT L 176, s. 21.

Sag anlagt den 7. december 2016 — fritz-kulturgüter mod EUIPO — Sumol + Compal Marcas (fritz-wasser)

(Sag T-862/16)

(2017/C 038/63)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: fritz-kulturgüter GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved advokat G Schindler)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sumol + Compal Marcas, SA (Oeiras Carnaxide, Portugal)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger om det omtvistede varemærke: fritz-kulturgüter GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »fritz-wasser« — ansøgning nr. 12 314 753

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. oktober 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1510/2015-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse ændres således, at klagen afslås i sin helhed.
- Ansøgning nr. 12 314 753 fremmes til registrering.
- Indsigeren tilpligtes at betale omkostningerne ved klagesagen; EUIPO tilpligtes at betale de øvrige omkostninger

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 5. december 2016 — Le Pen mod Parlamentet

(Sag T-863/16)

(2017/C 038/64)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Frankrig) (ved advokaterne M. Ceccaldi og J.-P. Le Moigne)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen truffet af Europa-Parlamentets kvæstorer den 4. oktober 2016, for så vidt som denne kun bibeholder afgørelsen om at inddrive et beløb på 320 026,23 EUR hos Jean-Marie Le Pen.
- Annullation af afgørelsen truffet af Europa-Parlamentets generalsekretær den 29. januar 2016.
- Annullation af debetnota nr. 2016-195 af 4. februar 2016.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale Jean-Marie Le Pen et beløb på 50 000 EUR for de sagsomkostninger, der kan kræves erstattet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om de fejl, som berører de anfægtede retsakters formelle lovlighed. Dette anbringende er opdelt i tre led.
 - Første led om, at kompetencen på område for økonomiske afgørelser, som berører de politiske partier og følgelig europaparlamentsmedlemmer, tilkommer Europa-Parlamentets Præcidium og ikke generalsekretæren eller kvæstorerne.
 - Andet led om, at Europa-Parlamentets Præcidium ikke kan ændre karakteren og omfanget af sin kompetence. Generalsekretæren har imidlertid ikke påvist nogen behørig delegation fra formanden for Europa-Parlamentets Præcidium, som giver ham bemyndigelse til at vedtage og forkynde afgørelsen af 29. januar 2016 hvad angår regler om økonomiske spørgsmål vedrørende et parlamentsmedlem. Kvæstorerne kan heller ikke have kompetence til at træffe afgørelsen af 4. oktober 2016, når de har fået forelagt en »afgørelse« truffet af en administrativ myndighed, som selv er inkompetent, nemlig Europa-Parlamentets generalsekretær.
 - Tredje led om, at afgørelsen truffet af Europa-Parlamentets kvæstorer ikke er begrundet.
2. Andet anbringende om de fejl, som berører de anfægtede retsakters formelle lovlighed. Dette anbringende er opdelt i otte led.
 - Første led om, at kvæstorerens afgørelse ikke vedrører en godtgørelse af, at de udbetalte beløb angiveligt er udbetalt fejlagtigt. Heraf følger, at denne afgørelse er ufuldstændig, for så vidt som den kun vedrører inddrivelsen. Der foreligger på dette tidspunkt ikke længere en afgørelse vedrørende en konstatering af, at de til sagsøgeren udbetalt beløb er sket fejlagtigt og generalsekretærens retsakt skal herefter tilbagetrækkes ligesom afgørelsen om inddrivelse af de omtvistede beløb.
 - Andet led om, at de anfægtede retsakter er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn.
 - Tredje led om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
 - Fjerde led om bevisbyrde, for så vidt som det ikke tilkommer sagsøgeren at godtgøre, at den pågældende assistent rent faktisk arbejdede for sagsøgeren og at det arbejde, som denne udførte, var nødvendigt og direkte forbundet med udøvelsen af sagsøgerens mandat som medlem af Europa-Parlamentet.
 - Femte led om, at de anfægtede retsakter tilsidesætter de lokalansatte assistenters politiske rettigheder.
 - Sjette led om, at de anfægtede retsakter er behæftet med magt- og procedurefordrejning.

- Syvende led om, at de anfægtede retsakter er diskriminerende. De anfægtede retsakter har desuden alene til formål at skade sagsøgerens politiske aktiviteter.
- Ottende led om krænkelse af sagsøgerens uafhængighed i dennes egenskab af europaparlamentsmedlem.

Sag anlagt den 7. december 2016 — Wenger mod EUIPO — Swissgear (SWISSGEAR)

(Sag T-869/16)

(2017/C 038/65)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Wenger SA (Delémont, Schweiz) (ved advokaterne K. Ikas og A. Sulovsky)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Swissgear Sàrl (Baar, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Wenger SA

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »SWISSGEAR« — EU-varemærkeregistriering nr. 7 197 783

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. september 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2098/2015-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af EU-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b) og c).

Sag anlagt den 8. december 2016 — Groupe Canal+ mod Kommissionen

(Sag T-873/16)

(2017/C 038/66)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Groupe Canal + (Issy-les-Moulineaux, Frankrig) (ved advokaterne P. Wilhelm, P. Gassenbach og O. de Juvigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Principalt
 - Det fastslås, at afgørelse nr. AT.40023 af 26. juli 2016 er ugyldig (artikel 264 TEUF).
- Subsidiært
 - Den anfægtede afgørelse nr. AT.40023 af 26. juli 2016 annulleres, for så vidt angår det franske marked og GROUPE CANAL +'s gældende eller fremtidige kontrakter.
 - Retten træffer enhver afgørelse, som den finder passende.
 - Kommissionen tilpligtes at betale samtlige de udgifter, som selskabet GROUPE CANAL + har afholdt.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende vedrører Kommissionens åbenbart urigtige skøn, da den behandlede de kontrakter, der blev indgået mellem GROUPE CANAL + og Pictures International Limited (herefter »Paramount«) som ved dens formål værende i strid med artikel 101, stk. 1, TEUF, og da den fandt, at Paramounts foreslåede tilsagn ikke påvirkede den kulturelle mangfoldighed og mere generelt finansieringen og udnyttelse af film i EØF. Dette anbringende består af to led.
 - Første led vedrører foreneligheden af de forbudte klausuler med kartelreglerne. For det første blev den anfægtede afgørelse kun vedtaget på baggrund af en bred og fejlagtig forståelse af begrebet konkurrencebegrænsende formål, som førte til, at Kommissionen ikke undersøgte eller i hvert fald ikke godtgjorde virkningerne af territorialklausulerne. For det andet fulgte bedømmelsen af den angiveligt konkurrencebegrænsende karakter af territorialklausuler alene af en forkert fortolkning af betalings-tv-markedets funktion. For det tredje er de territoriale eksklusivitetsklausuler, som Kommissionen har fundet konkurrencebegrænsende, tværtimod nødvendige for en virksom konkurrence på betalings-tv-markedet.
 - Andet led vedrører en krænkelse af den kulturelle mangfoldighed, af finansieringen og af udnyttelsen af film som følge af den anfægtede afgørelse. For det første har den anfægtede afgørelse til følge, at finansieringen af det audiovisuelle udbud med fransk som originalsprog begrænses med en fordrejning af betalings-tv-markedet til følge. For det andet har den anfægtede afgørelse ved at begrænse finansieringen af det audiovisuelle udbud til følge, at kvaliteten og diversiteten af udbuddet til forbrugeren, forringes.
2. Andet anbringende vedrører Kommissionens åbenbare overskridelse af grænserne for sin skønsbeføjelse, da den godkendte de tilsagn, der kunne imødegå de betænkeligheder for konkurrencen, som Kommissionen ikke havde udtrykt i sin foreløbige vurdering. Dette anbringende består af to led.
 - Første led om, at den anfægtede afgørelse finder anvendelse på tilsagn, der er møntet på samtlige de kontrakter, der blev indgået med tv-selskaberne i EØF, selv om den foreløbige vurdering kun omfattede kontrakter, der vedrørte enerettigheder i Det Forenede Kongerige og Irland.
 - Andet led om, at udfærdigelsen af tilsagnene førte til, at de ikke kunne anvendes på Det Forenede Kongerige, når dette har forladt Den Europæiske Union, selv om disse tilsagn fortsat fandt anvendelse på de øvrige markeder, som ikke er omfattet af klagepunktsmeddelelsen og ikke er blevet undersøgt af Kommissionen.
3. Tredje anbringende vedrører Kommissionens åbenbare tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet. Dette anbringende består af tre led.
 - For det første er de tilsagn, der blev gjort bindende gennem den anfægtede afgørelse, ikke i overensstemmelse med de betænkeligheder vedrørende konkurrencen, som Kommissionen oprindeligt havde udtrykt.
 - For det andet er de tilsagn, der blev gjort bindende gennem den anfægtede afgørelse, i strid med tredjemands interesser, hvilket er i strid med proportionaliteten af disse foranstaltninger og begrunder en annullation af disse.

- For det tredje bør Retten anerkende nødvendigheden for Kommissionen af at sikre tilsagnenes proportionalitet i forhold til berørte tredjeparter.
- 4 Fjerde anbringende vedrører en af Kommissionen begået magtfordrejning, eftersom de tilsagn, den har gjort bindende, greb ind i den igangværende lovgivningsproces for Europa-Parlamentet, som havde udtrykt forbehold for og betænkeligheder ved ophævelsen af territorialitet for licenser i den audiovisuelle sektor og dens indvirkning på finansieringen af film, sektorens koncentration og den kulturelle mangfoldighed. Kommissionen tog ikke hensyn dertil ved ikke at tage højde for udfaldet af vigtige lovgivningsdebatter ved forhandlingen med kun én ikke-europæisk virksomhed, nemlig Paramount. Dette anbringende består af to led.
- Første led om, at den anfægtede afgørelse opfylder et formål, som henhører under lovgivers kompetence og formål og ikke under Kommissionen, som således satte sig i lovgivers sted.
- Andet led om, at en række indicier, der er blevet gjort gældende af GROUPE CANAL +, kan udgøre et prima facie-bevis, som er tilstrækkeligt til at rejse alvorlig tvivl om Kommissionens ansvar i den anfægtede afgørelse.

Sag anlagt den 9. december 2016 — Karelia mod EUIPO (KARELIA)

(Sag T-878/16)

(2017/C 038/67)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ino Karelia (Kalamata, Grækenland) (ved advokat M. Karpathakis)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »KARELIA« — registreringsansøgning nr. 964 502

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 19. september 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1562/2015-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c) og b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 16. december 2016 — Republikken Polen mod Kommissionen

(Sag T-883/16)

(2017/C 038/68)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 28. oktober 2016 om ændringen af betingelserne for Opal-rørledningens undtagelse fra forpligtelsen til at anvende reglerne for tredjepartsadgang og de tarifreguleringer, der er godkendt på grundlag af direktiv 2003/55/EF, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 36, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/73/EF, sammenholdt med artikel 194, stk. 1, litra b), TEUF, og af solidaritetsprincippet ved anerkendelse af en ny regulatorisk undtagelse for Opal-rørledningen, selv om denne undtagelse bringer gasforsynings sikkerhed i fare.
2. Andet anbringende om Kommissionens manglende kompetence og tilsidesættelse af artikel 36, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, nr. 17), i direktiv 2009/73 ved anerkendelse af en ny regulatorisk undtagelse for Opal-rørledningen, selv om denne transmissionslinje ikke er en »sammenkoblingslinje«.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 36, stk.1, litra b), i direktiv 2009/73/EF ved anerkendelse af en ny regulatorisk undtagelse for Opal-rørledningen, selv om der ikke er fare for, at investeringen ikke ville finde sted medmindre denne undtagelse blev indrømmet.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af artikel 36, stk. 1, litra a), og e), i direktiv 2009/73/EF ved anerkendelse af en ny regulatorisk undtagelse for Opal-rørledningen, selv om denne undtagelse er til skade for konkurrencen.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af internationale aftaler, der binder Den Europæiske Union, nemlig af Energichartertraktaten, Energifællesskabstraktaten og associeringsaftalen med Ukraine.

Sag anlagt den 15. december 2016 — Multiconnect mod Kommissionen

(Sag T-884/16)

(2017/C 038/69)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Multiconnect GmbH (München, Tyskland) (ved advokat J.-M. Schultze, S. Pautke og C. Ehlenz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens handlinger ved Afdelingen for Fusionskontrol under Generaldirektoratet for Konkurrence i forbindelse med gennemførelsen af den tredje betingelse (»løsninger for ikke-MNO«) i afgørelse M.7018 og navnlig den opfattelse, som Kommissionen gav udtryk for i e-mail af 11. oktober 2016 og 29. oktober 2016 om, at »løsningerne for ikke-MNO« er begrænset til rene tjenesteudbydere under udelukkelse af virtuelle mobilnetoperatører som sagsøgeren, annulleres.
- Subsidiært annulleres afgørelse C(2014) 4443 final i sag M.7018.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at der foreligger en tilsidesættelse af traktaterne eller en af de retsakter, der skal anvendes ved deres gennemførelse

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har anlagt en retligt urigtig fortolkning og foretaget en urigtig anvendelse af afgørelse C(2014) 4443 final i sag M.7018 og de endelige tilsagn, idet den har begrænset de såkaldte »løsninger for ikke-MNO«, hvormed Telefónica har forpligtet sig til at sikre tredjeparter adgang til 4G-tjenester på engrosmarkedet for mobiltelefoni, til tredjeparter, der har udbud af tjenesteydelser som deres forretningsmodel, og ikke har foranlediget, at Telefónica indrømmer tredjeparter, som er virtuelle mobilnetoperatører, adgang til 4G-tjenester i overensstemmelse med »løsningerne for ikke-MNO«.

2. Andet, subsidiaire, anbringende om, at der foreligger en tilsidesættelse af traktaterne eller en af de retsakter, der skal anvendes ved deres gennemførelse, et åbenbart urigtigt skøn og en begrundelsesmangel, idet det med afgørelse C(2014) 4443 final med urette lægges til grund, at de af Telefónica afgivne tilsagn kan fjerne enhver konkurrencebetænkelighed.

Sag anlagt den 15. december 2016 — Mass Response Service mod Kommissionen

(Sag T-885/16)

(2017/C 038/70)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Mass Response Service GmbH (Wien, Østrig) (ved advokaterne J.-M. Schultze, S. Pautke og C. Ehlenz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens handlinger ved Afdelingen for Fusionskontrol under Generaldirektoratet for Konkurrence i forbindelse med gennemførelsen af den tredje betingelse (»løsninger for ikke-MNO«) i afgørelse M.7018 og navnlig den opfattelse, som Kommissionen gav udtryk for i e-mail af 24. oktober 2016 og 29. oktober 2016 om, at »løsningerne for ikke-MNO« er begrænset til rene tjenesteudbydere under udelukkelse af virtuelle mobilnetoperatører som sagsøgeren, annulleres.
- Subsidiært annulleres afgørelse C(2014) 4443 final i sag M.7018.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort to anbringender gældende, som i det væsentlige er identiske med eller minder om de anbringender, der er gjort gældende i sag T-884/16, Multiconnect mod Kommissionen.

Rettens kendelse af 26. oktober 2016 — Polen mod Kommissionen

(Sag T-167/16) ⁽¹⁾

(2017/C 038/71)

Processprog: polsk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 4.7.2016.

Rettens kendelse af 5. december 2016 — McGillivray mod Kommissionen**(Sag T-535/16)** ⁽¹⁾

(2017/C 038/72)

Processprog: fransk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 16.3.2015 (sag oprindeligt registreret ved Retten for EU-personalesager under nr. F-12/15 og overført til Retten for Den Europæiske Union den 1.9.2016).

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA